

Secretul binecuvântărilor eterne

În această carte, Majestatea Sa, prințul dr. Faisal ibn Mishal ibn Saud ibn ‘Abd al-‘Azīz as-Saud, vorbește despre secretul binecuvântărilor, clarificând acest subiect într-o formă unică și nemaiîntâlnită, folosind dovezi islamice din Nobilul Coran și Sunnah, precum și din opiniile învățaților.

<https://islamhouse.com/2810551>

- [Secretul binecuvântărilor eterne](#)
 - [Prefață](#)
 - [Prezentare](#)

- Domnul Nostru, toată Slava Ți Se cuvine!
- Slăvindu-L pe Allah
- Introducere
- Recunoștința (definiția și semnificația adevărată)
 - Înțelesul lingvistic al cuvântului shukr (شكر din limba arabă): recunoștință, apreciere și recunoaștere a binelui, iar recunoștința este opusul negării.[3]
 - Semnificația adevărată a termenului „recunoștință”
 - Așadar care este adevărata semnificație a recunoștinței?
- Virtuțile recunoștinței

- Recunoștința este egală cu jumătate din întreaga credință
- Recunoștința este calea către Mulțumirea lui Allah Preaînaltul
- Recunoștința este companionul adorării
- Recunoștința este una dintre calitățile Profetilor (Pacea fie asupra lor!)
- 5. Recunoștința este o caracteristică a oamenilor Paradisului
- 6. Recunoștința este secretul binecuvântărilor eterne
- Răsplata celui mulțumitor

- Pot fi numărate binecuvântările?
- Cum Îi putem mulțumi lui Allah Preaînaltul pentru binecuvântările Sale?
 - Recunoștința în inimă
 - Recunoștința în cuvinte
 - Recunoștința în fapte
- Factorii care conduc la arătarea recunoștinței
 - Într-adevăr, există câțiva factori care conduc la slăvirea și preamărirea lui Allah Preaînaltul, precum și la recunoștința față de El, printre care:
 - A fi mulțumit cu ceea ce ți-a fost destinat

- 2. A reflecta asupra binecuvântărilor pe care ți le-a dat Allah Preaînaltul
- 3. A reflecta la situația altor oameni cu privire la aceste binecuvântări
- 4. A duce o viață ascetică în această lume
- Tipurile de recunoștință
 - Recunoștința lui Allah Preaînaltul
 - 2. Recunoștința creației
 - Recunoștința unei creații față de alta:
 - Diferența dintre recunoștința lui Allah față de robii Săi și recunoștința robilor față de Allah

- Categoriile de oameni în ceea ce privește recunoștința
 - Nobilul Coran a revelat, iar Sunnah a explicat diferitele tipuri de oameni în ceea ce privește îndeplinirea acestei forme de adorare mărețe (recunoștința), împărțindu-i în trei categorii:
 - 1. Cei care sunt recunoscători
 - 2. Cei care sunt rareori recunoscători
 - 3. Cei care nu sunt recunoscători
- Pedeapsa pentru nerecunoștință

- Mijloacele de a-I mulțumi lui Allah pentru binecuvântările Sale
- Robul bogat și mulțumitor și robul sărac și răbdător
- În Ziua Judecării, vom fi întrebați despre plăceri
 - 1. Binecuvântări generale care cuprind toate creațiile
 - 2. Binecuvântări asemănătoare celor generale, care cuprind doar o parte din creație
 - 3. Binecuvântări speciale care cuprind doar sinele fiecăruia

- Cele mai bune binecuvântări care trec neobservate
- Concluzii

Secretul binecuvântărilor eterne

În numele lui Allah Ar-Rahman
(Preamilostivul),

Ar-Rahīm (Prea Îndurătorul)

Prefată

Toată slava și recunoștința I se cuvin lui Allah Preaînaltul, Domnul tuturor lumilor, Care le-a promis robilor Săi credincioși Paradisul și Care le-a poruncit să îi cheme pe oameni la

Calea Lui și să fie recunoscători pentru binecuvântările primite. Allah Preaînaltul i-a asigurat că persoana recunoscătoare are parte de mai mult (din Favoarea Lui) și a făcut recunoștința unul dintre principalele motive pentru continuitatea binecuvântărilor.

Dragă cititorule, în mâinile tale se află această carte, în care autorul, Majestatea Sa, prințul dr. Faisal ibn Mishal ibn Saud ibn ‘Abd al-‘Azīz as-Saud, vorbește despre secretul binecuvântărilor, clarificând subiectul într-o formă unică și nemiîntâlnită, folosind dovezi islamice din Nobilul Coran și Sunnah, precum și din opiniile învățaților. Îi cerem lui Allah

Preaînaltul ca această carte să le aducă oamenilor beneficii și să o adauge la balanța faptelor bune!

Centrul Islamic de Da‘wah, Călăuzire și Educare a Comunității din Al-Muraydisiyyah (Qassim – Arabia Saudită) a ales să tipărească această carte și a fost organizat un concurs pentru a încuraja citirea ei. Apoi, Centrul a decis să traducă această carte pentru a servi unui public mai larg și pentru a crește numărul oamenilor care vor beneficia de ea.

În concluzie, adresez mulțumirile mele sincere acestui prinț nobil, ale cărui sarcină și responsabilitate imensă nu l-au împiedicat să-i cheme pe alții la

islam și să răspândească bunătatea
printre oameni. Fie ca Allah
Preaînaltul să pună această lucrare
minunată în balanța faptelor sale bune
în Ziua Judecării și pacea și
binecuvântarea lui Allah să fie asupra
Profetului Mohammed, asupra întregii
sale familii și a companionilor săi!

Membrul de consiliu al Biroului de
Cooperare din Al-Muraydisiyyah,

Suleiman ibn Mohammed ibn Shaia
Al-Mansur,

joi, 10.07.1433 Hijri

*

Allah Preaînaltul spune:

„(...) Și de ați socoti Binefacerile lui Allah, nu le-ați putea număra (atât de multe sunt aceste binefaceri) (...)”

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 14:34]

„Voi nu aveți binefacere decât de la Allah (prin Grația Lui) (...)”

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 16:53]

„(...) Mâncați din darul Domnului vostru și aduceți-I Lui mulțumire! O țară bună (binecuvântată) și un Stăpân Ghafūr (Atoateiertător)!»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 34:15]

„(...) Dacă veți fi recunoscători (pentru Binefacerile Mele, acceptând credința și adorându-L doar pe Allah), vă voi înmulți (Binefacerile Mele) (...)”

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 14:7]

„Așadar, pomeniți-Mă pe Mine și o să-Mi aduc aminte de voi! Și să-Mi fiți recunoscători, să nu fiți fără credință față de Mine!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:152]

De aceea, Îți cerem, o, Allah, să ne ajuți să Te pomenim, să Îți mulțumim și să Te adorăm în cel mai bun mod cu putință!.

Allah Preaînaltul spune:

„(...) Laudă lui Allah care ne-a călăuzit spre acestea! Și noi nu am fi fost îndreptați pe calea cea bună, dacă Allah nu ne-ar fi călăuzit (...)”

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 7:43]

De asemenea, Allah Preaînaltul spune:

„Domnul nostru! Nu duce în rătăcire inimile noastre, după ce Tu ne-ai călăuzit și dă-ne nouă îndurarea Ta, căci Tu ești Al-Wahhāb (Dăruitorul, Cel Darnic)!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:8]

Prezentare

Această carte le este dedicată tuturor robilor musulmani care Îi cer

Încontinuu binecuvântări lui Allah Preaînaltul, tuturor celor care doresc să afle tipul de recunoștință care aduce binecuvântări eterne, celor cărora Allah le-a trimis binecuvântări, al căror număr este cunoscut numai de către El, Cel Generos, și, în final, celor care își doresc ca Allah Preaînaltul să le sporească binecuvântările și să le facă eterne.

Această carte reprezintă efortul unei persoane asupra căreia Allah Preaînaltul a revărsat nenumărate binecuvântări, al căror abundență, din punct de vedere al calității și al cantității, ea o recunoaște. Îi cer cu smerenie lui Allah, Domnul meu Cel Preamăreț și Atotputernic, ca această

carte să le fie benefică și altora și Îi cer să mă facă pe mine și pe aceștia dintre cei care, atunci când sunt testați, rămân răbdători, iar atunci când primesc binecuvântări, arată recunoștință. De asemenea, Îi să ne ierte păcatele, să ne ascundă greșelile, pentru că El este Cel care aude totul și Cel care răspunde.

Domnul Nostru, toată Slava Ți Se cuvine!

O, Allah, Domnul nostru, toată Slava Ți Se cuvine, pentru că ne-ai creat și ne-ai dat provizii, ne-ai călăuzit și ne-ai învățat și fiindcă ne-ai salvat și ai îndepărtat grijile și durerea de noi!

Toată Slava Ți Se cuvine, pentru binecuvântarea imăn-ului (**credinței**). Toată Slava Ți Se cuvine pentru binecuvântarea islamului! Toată Slava Ți Se cuvine pentru că ne-ai binecuvântat cu Nobilul Coran și toată Slava Ți Se cuvine pentru că ne-ai oferit binecuvântarea unei familii, a averii și a sănătății.

I-ai învins pe dușmanii noștri și ne-ai sporit bunăstarea, ne-ai dat siguranță și o sănătate excelentă, precum și tot ceea ce Ți-am cerut.

Așadar, toată Slava și recunoștința Ție Ți Se cuvin!

De asemenea, toată Slava Ți Se cuvine pentru toate binecuvântările pe care ni le-ai trimis, cele prezente și cele din trecut, cele secrete și cele publice, cele specifice și cele generale, pentru cei care sunt prezenți și pentru cei care sunt absenți. Te slăvim până când ești mulțumit (de Slava noastră)!

Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra Profetului nostru, Mohammed, și asupra familiei sale și a companionilor săi[1]!

Slăvindu-L pe Allah

Toată slava și recunoștința I se cuvin lui Allah Preaînaltul, Domnul tuturor lumilor, o slavă potrivită Fetei și

Suveranității Sale mărețe, pentru multitudinea de creații ale Sale, pentru forța și însemnătatea Cuvintelor Sale și pentru măreția Tronului Său!

Toată slava și recunoștința I se cuvin lui Allah Preaînaltul pentru multitudinea de ocazii în care este menționat!

Toată slava și recunoștința I se cuvin lui Allah Preaînaltul pentru multitudinea de ocazii în care este rostit adhan-ul (chemarea la rugăciune)!

Toată slava și recunoștința I se cuvin lui Allah Preaînaltul pentru

multitudinea de ocazii în care sunt cântărite faptele și este citit Coranul!

Toată slava și recunoștința I se cuvin lui Allah Preaînaltul pentru multitudinea de fire de păr ale cămilelor, de particule de nisip și de pietre!

Toată slava și recunoștința I se cuvin lui Allah Preaînaltul pentru multitudinea de ocazii în care ochiul clipește!

Toată slava și recunoștința I se cuvin lui Allah Preaînaltul pentru multitudinea de pași pe care le-au făcut picioarele, înregistrați de calemuri!

Toată slava și recunoștința I se cuvin
lui Allah Preaînaltul pentru
multitudinea de ocazii în care au fost
aranjate rândurile și au fost scrise
literele!

Toată slava și recunoștința I se cuvin
lui Allah Preaînaltul pentru
multitudinea Cerurilor și a ceea ce
acestea umbresc, a pământurilor și a
ceea ce ele cuprind!

Toată slava și recunoștința I se cuvin
lui Allah Preaînaltul pentru
multitudinea de ocazii în care noaptea
și ziua se urmează una pe cealaltă!

Toată slava și recunoștința I se cuvin
lui Allah Preaînaltul pentru

multitudinea de ocazii în care robul efectuează rugăciunea, ține post și rostește talbiyah (în Hajj și 'Umrah)!

Toată slava și recunoștința I se cuvin lui Allah Preaînaltul pentru multitudinea de ocazii în care robii fac tawāf și as-sā'i!

Toată slava și recunoștința I se cuvin lui Allah Preaînaltul pentru multitudinea de ocazii în care Soarele și Luna răsar!

Toată slava și recunoștința I se cuvin lui Allah Preaînaltul pentru multitudinea de ocazii în care Soarele și Luna apun!

Toată slava și recunoștința I se cuvin lui Allah Preaînaltul pentru multitudinea lucrurilor care s-au întâmplat, care se întâmplă și care se vor întâmpla!

Toată slava și recunoștința I se cuvin lui Allah Preaînaltul până când El va fi Mulțumit și după ce va fi Mulțumit. Glorie și slavă lui Allah Preaînaltul, nu există nimeni și nimic demn de adorare în afară de Allah, Unicul, care nu are niciun partener, a Lui este Împărăția și Slava și El este cu putere peste toate! Nu există forță nici putere decât la Allah!

Îi cer iertare lui Allah Preaînaltul, nu există nimeni și nimic demn de adorare

în afară de El, Cel Veșnic Viu și Etern,
și mă întorc la Allah cu căință.

Pacea și binecuvântarea lui Allah fie
asupra Profetului nostru Mohammed și
asupra familiei și a companionilor săi!

Introducere

Toată slava I se cuvine lui Allah
Preaînaltul, Stăpânul tuturor lumilor, și
binecuvântarea lui Allah fie asupra
Profetului Său, Mohammed, asupra
familiei sale și a companionilor săi!

Într-adevăr, binecuvântările lui Allah
asupra robilor Săi sunt nenumărate și
cea mai importantă dintre acestea este
aceea de a fi călăuzit la islam. Cât de
măreață este această binecuvântare,

mai măreață decât toate celelalte binecuvântări! Până și robul cu capacitatea lui limitată de înțelegere rămâne uimit în fața tuturor acestor binecuvântări! Într-adevăr, numai Allah Preaînaltul, care le-a dăruit, le poate număra pe toate.

După cum se știe, toate binecuvântările vin de la Allah Preaînaltul și, drept urmare, robul se va strădui să le obțină în mod continuu, iar continuitatea acestor binecuvântări poate fi realizată prin îndeplinirea altei binecuvântări, recunoștința. **Acest lucru a fost menționat foarte clar de către Allah Preaînaltul în Nobilul Coran:**

„(...) Dacă veți fi recunoscători (pentru Binefacerile Mele), vă voi înmulți (Binefacerile Mele) (...)”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 14:7][2]

Așadar, recunoștința este secretul binecuvântărilor eterne și a continuității lor, iar cel care este recunoscător nu este lipsit de sporirea acestora.

Recunoștința este una dintre cele mai nobile calități pe care Allah Preaînaltul le pretinde de la robii Săi, interzicând opusul acesteia; iar El i-a lăudat pe cei recunoscători și i-a descris ca fiind „cei speciali” din creația Lui, promițându-le o răsplată măreață. De asemenea,

acesta este unul dintre motivele pentru care El sporește Grația Sa. Mai mult decât atât, El ne-a informat că aceștia sunt cei care beneficiază de versete, dându-le un nume care derivă din Numele Lui, pentru că Allah, Slăvit fie, este Ash-Shakūr (Cel care Apreciază).

Recunoștința pentru binecuvântări este dovada integrității morale a naturii umane, fiind rezultatul deținerii unei fitrah (dispoziția naturală a omului) dreptcredincioase. Nimeni nu se poate îndepărta de aceasta decât dacă este lipsit de bunătate, fie ca Allah să ne ferească!

Am dorit să discut acest subiect valoros pentru că îl consider fundamental pentru purificarea și curățarea sufletelor. Sufletul care este recunoscător pentru binecuvântările lui Allah Preaînaltul este atent la modul în care le folosește, arătând bunăvoință față de alți oameni și oprindu-se de la a folosi aceste binecuvântări pentru a îi răni pe alții. Acest lucru purifică sufletul, îl motivează să facă fapte bune și să administreze binecuvântările lui Allah Preaînaltul într-o mod bun, astfel încât acestea să sporească și oamenii să fie mulțumiți de ele și de el. Aceasta va întări relațiile dintre membrii comunității, sporind bunăstarea acesteia.

Pe de o parte, putem vedea că, atunci când Îi mulțumesc lui Allah Preaînaltul, unii oameni spun doar „Al-hamdu Lillah” (Toată slava I se cuvine Allah!) sau „Ash-Shukr Lillah” (Toată recunoștința Îi aparține lui Allah!), fără a acționa însă în conformitate cu aceste expresii și fără a face fapte bune pentru a da dovadă de recunoștință față de Allah Preaînaltul pentru binecuvântările Sale.

Pe de altă parte, îi vedem pe alții care arată mulțumire și care Îl laudă pe Allah Preaînaltul dar, în același timp, folosesc aceste binecuvântări în moduri păcătoase, care contrazic vorbele lor de recunoștință față de Allah Preaînaltul.

Din acest motiv, în această carte m-am concentrat pe corectarea înțelegerii greșite a unor oameni, chemându-i la modalitatea adevărată de a arăta recunoștință față de Allah Preaînaltul pentru binecuvântările Sale, prin combinarea cuvintelor și a acțiunilor, și avertizându-i împotriva folosirii acestora în comiterea de păcate.

Îl rugăm pe Allah Preaînaltul să ne facă dintre cei care, atunci când sunt binecuvântați, arată mulțumire și, atunci când sunt testați (cu suferințe), arată răbdare, precum și dintre cei care, atunci când fac o greșală, Îi cer iertare lui Allah Preaînaltul!

În cele din urmă, dacă este ceva bun în această carte, este doar de la Allah Preaînaltul, iar dacă este ceva greșit, este de la mine și de la Satana. Allah Preaînaltul și Profetul Său (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) nu au nicio vină. Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra Profetului Mohammed și asupra familiei sale și a companionilor săi!

Autorul

20.08.1418 Hijri

Recunoștința (definiția și semnificația adevărată)

**Înțelesul lingvistic al cuvântului shukr (شكر din limba arabă):
recunoștință, apreciere și
recunoaștere a binelui, iar
recunoștința este opusul negării.[3]**

Cuvântul „recunoștință” este citat în Nobilul Coran de 77 de ori, fie sub forma unui verb sau a unui substantiv, fie la plural sau singular, precum și la superlativ, arătând adevărata importanță a acestei etici în viețile oamenilor.

Înțelesul idiomatic al cuvântului „shukr”: învățații (Allah să aibă milă de ei!) au păreri diferite cu privire la înțelesul cuvântului „recunoștință”.
Totuși, una dintre cele mai bune

definiții este cea a lui Dhu Nun al-Misri Abu al-Faidh (Allah să aibă milă de el!), care a spus:

„Recunoștința față de cineva care este mai presus decât tine este realizată prin arătarea supunerii față de el, recunoștința față de cineva de același nivel cu tine este arătată prin răsplătirea acestuia și recunoștința față de cei care sunt mai prejos decât tine este realizată prin arătarea bunătății față de ei.”[\[4\]](#)

Sahl ibn ‘Abd Allah (Allah să aibă milă de el!) a spus:

„Recunoștința înseamnă stăruința în supunere, însoțită de abandonarea

păcatelor făcute în mod privat sau public.”[5]

Recunoștința a mai fost definită drept „aderarea inimii la iubirea Celui care Dăruiește și (aderarea) membrilor la supunerea față de El, prin dhikr (pomenire) și lauda Lui.”[6]

Al-Junaid (Allah să aibă milă de el!) a spus:

„Recunoștința înseamnă a evita folosirea binecuvântărilor de la Allah în moduri nepermise.”[7]

Ash-Shibly (Allah să aibă milă de el!) a spus:

„Recunoștința înseamnă smerenie, aderarea la fapte bune, a nu urma dorințele și supunerea față de Cel care Impune (Mărire Lui).” [8]

Combinând citatele de mai sus cu privire la definiția cuvântului „recunoștință”, obținem următorul înțeles:

Slăvirea Celui Care dăruiește pentru Grația Sa și recunoașterea faptului că „ash-shakir” (cel care primește binecuvântările) Îl neglijează pe Cel Care dăruiește.

Semnificația adevărată a termenului „recunoștință”

Să încercăm să reflectăm asupra semnificației adevărate a termenului „recunoștință” și la cuvintele învățaților cu privire la acesta, astfel încât să nu îl înțelegem greșit.

Așadar care este adevărata semnificație a recunoștinței?

Imam Al-Qurtubi (Allah să aibă milă de el!) a spus:

„Adevărata semnificație a recunoștinței este: mărturisirea binecuvântărilor Celui care Dăruiește și a-L asculta, folosind binecuvântările pe care le-a trimis.”

În această privință, este scris într-un poem:

„Ați primit din Favorurile Lui pentru ca voi să Îl ascultați și pentru a arăta recunoștință. Dar nu ați arătat recunoștință pentru această binecuvântare, ci ați folosit-o pentru a comite păcate.”

Imam Ibn al-Qayyim al-Jawziyyah
(Allah să aibă milă de el!) a spus:

„Recunoștința este în inimă, sub formă de supunere și smerenie, în cuvinte, sub formă de laudă și recunoaștere, și în inima sa, sub forma iubirii și a preamăririi, și în acțiunile fizice, sub formă de ascultare și supunere.”[\[9\]](#)

Așadar, acum este evident că adevărata semnificație a recunoștinței este:

recunoașterea binecuvântării în sinea noastră, vorbitul despre aceasta în mod deschis și folosirea ei doar în acțiuni plăcute pentru Cel care a dăruit-o.

De exemplu: cel care a fost binecuvântat de Allah Preaînaltul cu avere, ar trebui să arate recunoștință prin îndeplinirea lucrurilor obligatorii, precum plata zakāt-ului (**caritatea anuală obligatorie**), oferirea de sadāqah (**caritate**), întărirea legăturilor de rudenie, oferirea (**din avere**) pentru cauzele nobile și, de asemenea, a nu uita să cheltuie pentru el, familia și rudele sale.

Al-Hassan Al-Basri (**Allah să aibă milă de el!**) a spus în această privință:

„Acești bani v-au fost dați în mod legal, de aceea, nu lăsați să vă aducă durere sufletească și să știți că Ziua Judecării poate fi o zi a durerii sufletești, iar cel care va resimți cel mai mult această durere va fi cel care își va vedea faptele bune în balanța altcuiva. Cel care le va primi va fi fericit cu ele, dar cel care le-a făcut va fi nefericit, simțind o tristețe ce nu îl va părăsi.” [\[10\]](#)

Virtuțile recunoștinței

Recunoștința are multe virtuți și beneficii. Nobilul Coran și Sunnah conțin foarte multe exemple și explicații ale virtuților acesteia, ilustrându-le pentru a motiva inimile să

fie recunoscătoare și supuse lui Allah.
Următoarele sunt câteva dintre ele:

Recunoștința este egală cu jumătate din întreaga credință

Credința robului nu este completă fără aceasta, după cum a fost menționat de mulți predecesori pioși. Imam Ibn al-Qayyim al-Jawziyyah (Allah să fie mulțumit de el!) a spus:

„Credința (**imān**) este formată din două jumătăți: jumătate este răbdare (**sabr**) și jumătate este recunoștință (**shukr**).”

Dovada acestei afirmații este că Allah Preaînaltul le-a combinat, **spunând**:

„(...) Întru aceasta (în această reamintire) sunt Semne pentru toți cei răbdători și recunoscători (aceia care îndură încercările prin care trec și aceia care-I aduc lui Allah mulțumire pentru Binefacerile Sale).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 14:5, 31:31, 34:19] și în alte locuri din Cartea Sa.

Imam Ibn al-Qayyim (Allah să aibă milă de el!) a scris o carte numită Uddat as-Sabirin wa Dhakhirat ash-Shakirin, în care face referire la semnificația acestui termen. El a spus:

„Recunoștința este dintre cele mai înalte nivele ale credinței care poate fi obținut, fiind superior nivelului

plăcerii deoarece plăcerea este parte din recunoștință, iar recunoștința reprezintă jumătate din credință: credința având două jumătăți, răbdare și recunoștință.”[\[11\]](#)

Recunoștința este calea către Mulțumirea lui Allah Preaînaltul

Dacă robul este perseverent în recunoștința lui, Allah Preaînaltul va fi Mulțumit de el și o va accepta de la el, fapt pentru care, pentru a obține Mulțumirea lui Allah Preaînaltul, robul trebuie să fie recunoscător. Allah (Mărire Lui!) spune:

„(...) Însă dacă voi sunteți recunoscători, aceasta Îi place Lui

(...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 39:7]

Recunoștința este companionul adorării

Într-adevăr, recunoștința este un semn al sincerității adorării unei persoane și, din acest motiv, amândouă sunt menționate de multe ori împreună în Nobilul Coran, precum în următoarele Cuvinte ale lui Allah Preaînaltul:

„(...) Dar puțini dintre robii Mei sunt recunoscători.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 34:13]

„(...) și mulțumiți lui Allah dacă numai pe El voi Îl adorați!”

[Traducerea sensurilor Nobilului
Coran, 2:172]

„(...) adorați-L pe El și aduceți-I Lui
mulțumire, căci la El veți fi întorși!”

[Traducerea sensurilor Nobilului
Coran, 29:17]

Așadar, El ne-a informat asupra
faptului că acela care Îl adoră este cel
care Îi este recunoscător, iar cel care
nu Îi este recunoscător nu este
considerat a fi dintre adoratori.

**Recunoștința este una dintre
calitățile Profetilor (Pacea fie asupra
lor!)**

Într-adevăr, Allah Preaînaltul a
menționat că recunoștința este una

dintre cele mai mărețe forme de adorare de care liderul monoteiștilor, Ibrāhīm (Avraam - pacea fie asupra sa!), era preocupat și aceasta imediat după grija față de tawhīd (monoteism). Cu adevărat, Allah l-a lăudat pentru ea, după cum El (Mărire Lui!) spune:

„Avraam a fost un călăuzitor supus lui Allah, dreptcredincios (care a stat departe de orice credință neadevărată și s-a dedicat numai credinței adevărate), și nu a fost dintre politeiști; ~ El a fost mulțumitor față de Binefacerile Lui și El l-a ales (ca Profet) și l-a călăuzit pe un drum drept (Calea credinței în Allah Cel Unic).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 16:120-121]

Astfel, Allah Preaînaltul l-a descris ca fiind:

- Ummah: un lider având toate calitățile bune și drepte.
- Qānit: cel care Îi este supus în mod constant lui Allah.
- Hanif: cel care nu Îl adoră decât pe Allah.

Apoi, a concluzionat prin a spune că Ibrāhīm (Pacea fie asupra sa!) era recunoscător pentru binecuvântările lui Allah. Așadar, El a făcut recunoștința unul dintre principalele scopuri ale robului Său iubit. [\[12\]](#)

El, Preaînaltul, spune că Ibrāhīm (Pacea fie asupra sa!) a zis:

„Slavă lui Allah, care mi i-a dat mie, în ciuda bătrâneților mele, pe Ismail și pe Isaac (pentru a-mi succeda la propovăduirea credinței în Allah Cel Unic)! Domnul meu este Cel care aude rugăciunile (și le răspunde).”

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 14:39]

Dawud (David) și Suleiman (Solomon) (Pacea fie asupra lor!) au spus:

„(...) Mărire lui Allah care ne-a ales pe noi înaintea multora dintre robii Săi credincioși!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 27:15]

De asemenea, Suleiman (Pacea fie asupra sa!) a spus atunci când Allah Preaînaltul a revărsat binecuvântările Sale asupra lui:

„(...) Aceasta este prin Grația Domnului meu, ca să mă încerce dacă eu sunt mulțumitor sau sunt nemulțumitor. Însă acela care este mulțumitor este mulțumitor pentru sine însuși, cât despre acela care este nemulțumitor, Domnul meu Își este De ajuns pentru Sine și El este Ghani (Înstărit îndeajuns, pe deplin Independent), Karīm (Generos, Îndurător, Nobil).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 27:40][13]

Allah Preaînaltul i-a poruncit robului Său, Musa (Moise - pacea fie asupra sa!), să arate recunoștință pentru binecuvântarea de a fi Profet, Mesager și „taklim” (cel care I-a vorbit lui Allah în mod direct). Allah Preaînaltul spune:

„(Allah) A grăit: «O, Moise! Te-am ales, dintre toți oamenii, pentru Mesajele Mele și pentru Cuvintele Mele! (când te-am ales să-ți transmit Mesajul Meu și să vorbesc cu Tine) Deci primește ceea ce-ți dau și fii dintre cei recunoscători!»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 7:144][14]

Un alt exemplu este cel în care Allah Preaînaltul vorbește despre Profetul

Său, Noe (Pacea fie asupra sa!), descriindu-l în momentul în care i-a înecat poporul și i-a salvat pe el (Pacea fie asupra sa!) și pe credincioșii care se aflau alături de el pe navă, poruncindu-i să fie recunoscător. Allah Preaînaltul spune:

„Și după ce te vei așeza (te vei instala) tu și cei care sunt cu tine pe corabie, atunci spune: «Mărire lui Allah care ne-a izbăvit pe noi de neamul de nelegiuiți!»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 23:28]

Așadar, el (Pacea fie asupra sa!) a fost un rob mulțumitor, iar atunci când oamenii se vor duce la el în Ziua Judecății (rugându-l să mijlocească

pentru ei înaintea lui Allah
Preaînaltul), îi vor spune:

„(...) Allah te-a numit un rob
mulțumitor (...)” (Al-Bukhari),
referindu-se la Cuvintele Lui:

„(O, voi) urmași ai acelora pe care Noi
i-am luat împreună cu Noe (în arcă)!
El a fost cu adevărat un rob
mulțumitor.” [Traducerea sensurilor
Nobilului Coran, 17:3]

Ibn al-Qayyim (Allah să aibă milă de
el!) a spus:

„Menționarea specifică a lui Noe aici
de către Allah, numindu-i pe robi
copiii Lui, arată importanța urmării lui
(Noe), fiindcă el este al doilea părinte

(al omenirii), deoarece Allah nu i-a dăruit creației niciun urmaș în afară de cei care provin de la Noe, după cum spune chiar El: «Și i-am făcut pe urmașii săi singurii care au rămas (singurii care au rămas pe Pământ, după ce neamul său de necredincioși a fost nimicit).» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 37:77] Așadar, El le-a poruncit urmașilor lui Noe să îi urmeze exemplul, pentru că, într-adevăr, el a fost un rob mulțumitor.”

Liderul omenirii, Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), obișnuia să efectueze rugăciuni în timpul nopții până când i se crăpa pielea de pe picioare.

‘Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!) a relatat:

„Trimisul lui Allah (ﷺ) obișnuia să stea în rugăciune noaptea până când pielea de pe picioare i se crăpa. L-am întrebat: «De ce faci aceasta, dacă ți-au fost iertate păcatele trecute și cele viitoare?» El (ﷺ) mi-a răspuns: «Oare nu ar trebui să fiu un rob recunoscător (față de Allah)?»” (Al-Bukhari și Muslim)

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) i-a dat unui companion un sfat atât de important, încât ar trebui să fie scris în aur. Mu’adh ibn Jabal (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Profetul

(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) I-a sfătuit:

„O, Mu’adh, (jur) pe Allah, te iubesc și te sfătuiesc să nu te oprești niciodată din a recita această suplicație după fiecare rugăciune obligatorie:

«Allāhumma a‘inni ‘ala dhikrika wa shukrika wa husni ‘ibādatik (O, Allah, ajută-mă să Te pomenesc, să-Ți mulțumesc și să Te ador în cel mai bun mod cu putință)!»” (Abu Dawud)

De asemenea, el (Pacea și binecuvântarea lui Allahi fie asupra sa!) obișnuia să rostească următoarea suplicație:

„(...) Rabbij’alnī laka shakkāran, laka dhakkāran (O, Allah, fă-mă dintre cei care Ți sunt recunoscători și care Te pomenesc în mod constant)! (...)” (Abu Dawud și At-Tirmidhi)

Din acest motiv, învățații spun că recunoștința este de două feluri:

1. recunoștința generală, pentru binecuvântarea mâncării, a hainelor și a băuturii, precum și pentru puterea corporală;
2. recunoștința specifică, pentru binecuvântarea monoteismului și a credinței, precum și pentru puterea inimii[15]

5. Recunoștința este o caracteristică a oamenilor Paradisului

Atunci când cineva se gândește la oamenii Paradisului și la binecuvântările pe care Allah Preaînaltul le-a revărsat asupra lor, este clar că aceștia Îl slăvesc pe Allah în multe locuri de-a lungul călătoriei lor către Paradis:

- atunci când Allah Preaînaltul va judeca între robi și va spune:

„Iar voi, al-mujrimîn (nelegiuitorilor, politeiștilor, necredincioșilor), să stați despărțiți (de credincioși) în Ziua aceasta!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 36:59]

Atunci, cei care merită să fie pedepsiți vor cădea în Foc, iar credincioșii, după ce vor trece peste As-Sirāt (un pod peste Iad), văzându-i pe alți oameni căzând, vor spune:

„(...) Mărire lui Allah, Care ne-a izbăvit pe noi de neamul celor care sunt zalimîn (adică cei nedrepti, răufăcătorii, politeiștii, cei care nu cred în Allah și în Unicitatea Sa)!”

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 23:28]

- atunci când vor fi spălați în râul vieții și curățați de murdăria acestei lumi, ei se vor uita foarte bine la Paradis, ochii lor vor străluci și vor spune:

„(...) Laudă lui Allah care ne-a călăuzit spre acestea! Și noi nu am fi fost îndreptați pe Calea cea Bună, dacă Allah nu ne-ar fi călăuzit (...)”

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 7:43]

- atunci când se vor instala în casele lor pline cu binecuvântări inimaginabile și vor spune:

„(...) Laudă lui Allah care a îndepărtat de la noi mâhnirea! Domnul nostru este Ghafūr (Atoateiertător), Shakūr (Recunoscător, Mulțumitor). ~ El este Cel care ne lasă să sălășluim în Casa statorniciei (Paradisul) (...)”

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 35:34-35][16]

Îi cerem lui Allah să reverse asupra noastră binecuvântările Sale!

6. Recunoștința este secretul binecuvântărilor eterne

Binecuvântările sunt de la Allah Preaînaltul, iar El le-a revărsat asupra creaturilor Sale ca pe niște încercări. Așadar, cei care le neagă vor fi lipsiți de ele sau vor avea parte de ele sub forma unor încercări, apoi vor dispărea ca și cum nu ar fi existat printr-o singură cufundare în Focul Iadului. Fie ca Allah să ne apere de el!

Pe de altă parte, Allah Preaînaltul îl va ocroti pe cel mulțumitor și va revărsa asupra sa binecuvântări în mod

continuu, sporindu-le, deoarece recunoștința este întotdeauna asociată cu o sporire a binecuvântărilor. Allah Preaînaltul spune în Nobilul Coran:

„(...) Dacă veți fi recunoscători (pentru Binefacerile Mele), vă voi înmulți (Binefacerile Mele), iar de veți fi nerecunoscători (dacă nu veți recunoaște Binefacerile Mele), Pedeapsa Mea va fi aspră!”

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 14:7]

Așadar, Allah Preaînaltul a făcut recunoștința un motiv pentru sporirea binecuvântărilor și invers, iar aceasta este o promisiune sinceră de la Allah Preaînaltul.

S-a relatat că ‘Ali (Allah să fie mulțumit de el!) a spus:

„Binecuvântările sunt legate de recunoștință, iar recunoștința este legată de o sporire (a binecuvântărilor), iar sporirea va continua până când robul se va opri din a fi recunoscător.”

‘Omar ibn ‘Abd al-‘Azīz (Allah să aibă milă de el!) a spus:

„Binecuvântările lui Allah vin prin recunoștința față de El.” [\[17\]](#)

Ja‘far ibn Mohammed ibn ‘Ali ibn Al-Hussein i-a spus lui Sufian Ath-Thawry (Allah să aibă milă de ei!):

„Dacă Allah îți dă o binecuvântare și vrei să dureze, **ar trebui să înmulțești laudele și mulțumirile pentru că Allah Preaînaltul spune în Coran:**

«(...) Dacă veți fi recunoscători (pentru Binefacerile Mele), vă voi înmulți (Binefacerile Mele), iar de veți fi nerecunoscători (dacă nu veți recunoaște Binefacerile Mele), Pedepsa Mea va fi aspră!»

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 14:7][18]”

Al-Mughirah ibn Shu’bah (Allah să fie mulțumit de el!) a spus:

„Fii recunoscător față de Cel care îți dă și dă-i celui care îți este recunoscător,

deoarece nu există o continuitate a binecuvântărilor dacă acestea sunt negate și nu sunt pierdute dacă există recunoștință pentru ele.”

De asemenea, **a fost spus:**

„Dacă nu poți răsplăti, atunci cel puțin fii recunoscător.” [\[19\]](#)

Suleiman At-Taymy (**Allah să aibă milă de el!**) a spus:

„Allah a revărsat binecuvântări asupra robului Său în conformitate cu gradul acestuia de ascultare și i-a poruncit să arate recunoștință față de El în conformitate cu abilitățile sale. Așadar, dacă arătați recunoștință, chiar și puțină, aceasta poate fi cauza sporirii

binecuvântărilor, chiar și a celor mai mari.”

Un mod de viață dreptcredincios poate fi realizat doar prin recunoștință, deoarece sufletele oamenilor se purifică prin întoarcerea la Allah Preaînaltul și pot obține evlavie prin mulțumire, având o relație bună cu Domnul lor. Acestea se datorează faptului că Allah Preaînaltul este Omniprezent, iar binecuvântările sporesc prin demonstrarea recunoștinței.[\[20\]](#)

S-a relatat că ‘Ali ibn Abu Tālib (Allah să fie mulțumit de el!) a spus:

„Mulțumește-i Celui care îți dă, deoarece binecuvântările nu vor dispărea dacă se mulțumește pentru ele și nu vor continua dacă acestea sunt negate. Recunoștința sporește binecuvântările și protejează de calamități.” [\[21\]](#)

Astfel, atunci când observi că situația ta nu se îmbunătățește, sporește în mulțumire pentru a vedea o sporire a binecuvântărilor de la Allah Cel Generos, pentru că Allah îți este suficient. Aceasta este o veste bună pentru credincios în această viață lumească, iar în Viața de Apoi va avea parte de „lucruri pe care niciun ochi nu le-a văzut, nicio ureche nu le-a auzit și

nicio minte nu și le-a putut imagina vreodată.” [22] (Al-Bukhari și Muslim)

Acestea sunt binecuvântările lui Allah pe care le revarsă asupra cui dorește, iar Allah este Deținătorul Binecuvântărilor Mărețe.

Răsplata celui mulțumitor

Răsplata celui mulțumitor este nelimitată și, pentru a sublinia aceasta, Allah Preaînaltul spune:

„(...) atunci Allah vă va îmbogăți - dacă va voi - prin Harul Său (...)”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 9:28]

El precizează că va răspunde suplicațiilor celor care Îi cer, **dacă va voi:**

„Nu, ci numai pe El îl veți chema, iar El va risipi pricina rugii voastre (**vă va ierta de pedeapsa hotărâtă**), dacă El va voi, iar voi veți uita ceea ce Îi asociați (**Lui**).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, **6:41**]

De asemenea, proviziile sunt distribuite în conformitate cu Voința Lui. **Allah Preaînaltul spune:**

„**(...)** Și Allah împarte Harul Său celor pe care El îi vrea, fără măsură.”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, **2:212**]

Aceasta se aplică, de asemenea, Iertării Sale, după cum spune Allah Preaînaltul:

„(...) El iartă pe cine voiește (...)”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:129]

Același lucru este valabil pentru căință. Allah Preaînaltul spune:

„(...) Și Allah va primi căința aceluia care El voiește (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 9:15]

Atunci când menționează răsplata pentru recunoștință, Allah Preaînaltul nu stabilește o limită pentru ea:

„(...) Și Allah îi va răsplăti pe cei recunoscători.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:144]

„(...) Noi îi vom răsplăti pe cei recunoscători.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:145]

Allah Preaînaltul a făcut ca răsplata să fie dependentă de recunoștință, iar sporirea binecuvântărilor Sale să fie nelimitată, la fel cum nu există limită pentru recunoștință. Astfel, atunci când dușmanul lui Allah, Satana, a realizat importanța mulțumirii și anume că aceasta este una dintre cele mai înalte forme de adorare, el a decis ca unul dintre principalele sale scopuri să fie

acela de a-i ține pe oameni departe de ea:

„Și îi voi împresura în valuri, din față și din spatele lor, de la dreapta și de la stânga lor, și nu-i vei afla pe cei mai mulți dintre ei recunoscători (printre cei care Te vor adora).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 7:17][23]

Așadar, recunoștința este unul dintre actele de ascultare care se bucură de cea mai mare răsplată și unul dintre cele mai înalte niveluri ce poate fi atins. Un credincios răbdător are parte de bine atât în timp de prosperitate, cât și în adversitate, după cum a spus Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!):

„Cât de minunată este situația unui credincios: există un bine pentru el în orice și acest lucru i se aplică doar credinciosului. Dacă i se întâmplă un bine, Îi mulțumește lui Allah și aceasta este un bine pentru el, iar dacă i se întâmplă un rău, îl îndură cu răbdare și aceasta este mai bine pentru el.”

(Muslim)

Pot fi numărate binecuvântările?

Este foarte binecunoscut faptul că binecuvântările nu pot fi numărate, așa cum Allah Preaînaltul menționează în două locuri din Cartea Lui:

„Și v-a dat El din toate câte le-ați cerut (dintre cele de care ați avut nevoie

pentru ameliorarea situației voastre). Și de ați socoti Binefacerile lui Allah, nu le-ați putea număra (atât de multe sunt aceste Binefaceri). Dar omul este cu adevărat nelegiuit și necredincios (față de aceste Binefaceri nenumărate).”

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 14:34]

„Și de ați (vrea să) socotiți Binefacerile lui Allah, voi nu veți izbuti să le numărați (nu veți izbuti să le numărați, dat fiind numărul lor nesfârșit, și nu veți fi în stare să aduceți recunoștința pentru ele). Allah este Ghafūr (Atoateiertător), Rahīm (Preamilostiv, Prea Îndurător) (și El va trece peste incapacitatea voastră de a-I aduce mulțumiri și nu vă va pedepsi pentru

nerecunoștința voastră).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 16:18]

Așadar, dacă dorim să numărăm binecuvântările pe care Allah Preaînaltul le-a revărsat asupra noastră cu scopul de a-I arăta recunoștință, căutăm imposibilul. Allah Preaînaltul l-a scutit pe robul Său prin faptul că nu i-a cerut să își irosească întreaga viață încercând să numere binecuvântările primite, așa cum reiese din cele două versete din Surat Ibrāhīm și An-Nahl. Acum, **reflectați la sfârșitul acestor două versete:**

1. primul verset descrie natura celui care primește binecuvântările,

aceasta fiind caracterizată prin nedreptate și necredință;

2. cel de al doilea verset descrie Natura Dătătorului de binecuvântări, care iartă și este Milostiv cu oamenii, iar binecuvântările Lui asupra lor nu pot fi numărate, **astfel că El a terminat versetul spunând:** „Allah este Ghafūr (Atoateiertător), Rahīm (Preamilostiv, Prea Îndurător)”. Allah Preaînaltul cunoaște defectele voastre și știe că uitați și că sunteți neglijenți, însă vă iartă dacă știe că aveți bunătate în inimă, dacă sunteți pregătiți să acceptați adevărul și să învățați și dacă sunteți recunoscători.

Cu adevărat, binecuvântările lui Allah Preaînaltul asupra robilor Săi nu pot fi numărate sau înțelese pe deplin. Chiar dacă am încerca să le numărăm, nu am reuși. Astfel, este obligatoriu ca noi să fim recunoscători pentru ceea ni s-a dat și pentru lucrurile de care ne-a ferit prin Mila Lui.

Abu ‘Abd Allah al-Qurtubi (Allah să aibă milă de el!) a spus cu privire la Cuvintele lui Allah, „Și de ați (vrea să) socotiți Binefacerile lui Allah, voi nu veți izbuti să le numărați (nu veți izbuti să le numărați, dat fiind numărul lor nesfârșit, și nu veți fi în stare să aduceți recunoștința pentru ele) (...).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 16:18]:

„Nu le puteți număra și nu le veți număra din cauza numărului lor mare. Binecuvântarea văzului și a auzului, forma corpului uman și alte binecuvântări precum sănătatea și proviziile, care sunt infinite, toate sunt de la Allah Preaînaltul. Așadar, de ce ești nemulțumitor după ce ai primit toate aceste binecuvântări? Și de ce nu le folosești în a-L asculta pe El? «(...) Dar omul este cu adevărat nelegiuit și necredincios (față de aceste binefaceri nenumărate).» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 14:34]”[\[24\]](#)

Motivul pentru imposibilitatea numărării tuturor binecuvântărilor sunt atât cantitatea, cât și calitatea lor.

Suleiman At-Taymy (Allah să aibă milă de el!) a spus:

„Allah le-a dat robilor Săi în conformitate cu Măreția Sa și le-a poruncit să înmulțească acele lucruri în conformitate cu abilitatea lor.”

Dawud (Pacea fie asupra sa!) a spus:

„O, Domnul meu! Arată-mi binecuvântarea nevăzută pe care mi-ai trimis-o.” Allah a spus: „O, Dawud! Ia o gură de aer!” Așadar, Dawud (Pacea fie asupra sa!) a luat o gură de aer, iar Allah a spus: „Cine numără această binecuvântare în timpul nopții și al zilei?”

După cum am menționat deja, este imposibil să numărăm binecuvântările. Așadar, tot ce ne rămâne de făcut este să ne examinăm, să recunoaștem Mila Lui Măreață, să ne punem încrederea în El, să Îi cerem ajutorul și călăuzirea și să Îi mulțumim pentru binecuvântările Lui. Chiar dacă ar fi să analizăm binecuvântările Sale într-un mod general, nu le-am putea înțelege vastitatea.

Cum Îi putem mulțumi lui Allah Preaînaltul pentru binecuvântările Sale?

Recunoștința față de Allah pentru binecuvântările Sale este de 3 tipuri:

Recunoștința în inimă

Aceasta presupune iubirea față de Cel Dăruitor și supunerea față de El, recunoscând binecuvântările Sale, deoarece recunoștința este bazată pe cinci principii fundamentale:

supunerea față de Allah Preaînaltul, iubirea față de El, recunoașterea binecuvântărilor Sale, slăvirea Lui pentru ele și a nu folosi binecuvântările pentru a face lucruri care Îi sunt neplăcute. [\[25\]](#)

Este relatat într-un hadith că, atunci când companionii (Allah să fie mulțumit de ei!) au spus că, dacă ar ști care avere este cea mai bună, ar folosi-

o, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) le-a răspuns:

„Cea mai bună este o limbă care pomenește des (Îl pomenește des pe Allah), o inimă recunoscătoare și o soție credincioasă (...)” (At-Tirmidhi)

Recunoștința în cuvinte

Aceasta presupune recunoașterea binecuvântărilor lui Allah Preaînaltul, pomenindu-L, slăvindu-L și vorbind deschis despre acestea. Allah Preaînaltul spune în Nobilul Coran:

„Iar în ceea ce privește Îndurarea (Recompensele, Favorurile, așa cum sunt Profeția și toate celelalte recompense) Domnului tău (pe care El

ți-a oferit-o), despre ea vorbește!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 93:11]

Jabir (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Atunci când cineva primește un dar, ar trebui să îi dea celui de la care îl primește un dar asemănător, dacă își poate permite aceasta. Dacă nu, ar trebui să îl laude, deoarece lauda este mulțumire, iar cel care nu face aceasta este nerecunoscător.” (Abu Dawud)

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus, de asemenea:

„A vorbi despre binecuvântările lui Allah este un tip de mulțumire.” [26] [27] (Ahmad)

Așadar, putem rezuma cele de mai sus spunând că a vorbi despre binecuvântări este o formă de mulțumire și o faptă demnă de laudă dacă nu este acompaniată de aroganță, deoarece (aroganța) distruge faptele bune. Căutăm adăpost la Allah de aceasta!

Recunoștința în fapte

Aceasta presupune efortul depus cu mâinile, picioarele, auzul și văzul. De exemplu, recunoștința pentru binecuvântarea banilor se face prin cheltuirea lor pe Calea lui Allah Preaînaltul, deoarece recunoștința nu se arată doar prin cuvinte. Dacă membrele sunt folosite pentru a asculta de Allah Preaînaltul, acesta este un mod de a arăta mulțumire față de El. Allah Preaînaltul a descris faptele bune ca fiind un tip de recunoștință. **El Preaînaltul spune:**

„(...) «Lucrați, voi neam al lui David, (după Legea lui Allah), pentru a-I aduce mulțumire!» Dar putini dintre robii Mei sunt recunoscători.”

[Traducerea sensurilor Nobilului
Coran, 34:13]

De asemenea, cel care I se supune cu adevărat Domnului său este acela care recunoaște binecuvântările Sale, este mulțumit de Allah Preaînaltul (Mărire Lui), iar Allah este mulțumit de el.

Unul dintre predecesorii dreptcredincioși a spus cu privire la acest înțeles:

„Recunoștința perfectă este obținută prin 3 lucruri:

- dacă Allah Preaînaltul îți dă ceva, atunci trebuie să Îl slăvești pentru acel lucru;

- trebuie să fii mulțumit cu ceea ce ți-a dat;
- atât timp cât beneficiazi de acest dar, nu trebuie să arăți nesupunere față de El.”

Dacă ar fi să reflectăm la aceste binecuvântări numeroase, am realiza cât de nerecunoscători suntem. Foarte mulți oameni primesc binecuvântări, însă nu își îndeplinesc îndatoririle față de Allah Preaînaltul, și atât de mulți primesc binecuvântări, dar nu I se supun Lui.

Recunoștința cu membrele trupului este de 2 tipuri:

a) existentă – prin folosirea binecuvântărilor în ascultarea lui Allah Preaînaltul;

b) neexistentă – prin nefolosirea binecuvântărilor în neascultarea lui Allah Preaînaltul.

De exemplu, una dintre cele mai mari binecuvântări este cea a auzului și a văzului, iar recunoștința pentru aceste simțuri este arătată prin folosirea lor în acțiuni plăcute de către Allah Preaînaltul. Așadar, nu le folosiți pentru a privi sau a asculta ceva ce Allah a interzis, pentru că, dacă faceți aceasta, atunci veți eșua în a arăta recunoștință față de Allah.

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Allah iubește să vadă semnele Darurilor Lui asupra robului Său.” (At-Tirmidhi)

Pentru a rezuma... recunoștința nu este completă decât atunci când sunt îndepliniți cei trei stâlpi: recunoștința în inimă, în cuvinte și în fapte. Cel care nu reușește să îndeplinească pe deplin unul dintre aceștia neagă principiul recunoștinței.

Gradul de recunoștință al oamenilor are mai multe nivele, în funcție de cât bine folosesc aceștia stâlpii de bază, iar, din acest motiv, se spune că

recunoștința este de două feluri,
generală și specifică:

1. recunoștința generală înseamnă a slăvi prin cuvinte și a recunoaște că binecuvântările sunt de la Allah Preaînaltul;
2. recunoștința specifică înseamnă a slăvi prin cuvinte, a simți recunoștința în inimă, a acționa cu membrele și a nu folosi limba și restul corpului pentru ceea ce nu este permis.

«(...) Dacă veți fi recunoscători
(pentru **Binefacerile Mele**), vă voi
înmulți (**Binefacerile Mele**) (...) »
[Traducerea sensurilor Nobilului
Coran, 14:7]

Factorii care conduc la arătarea recunoștinței

Într-adevăr, există câțiva factori care conduc la slăvirea și preamărirea lui Allah Preaînaltul, precum și la recunoștința față de El, printre care:

A fi mulțumit cu ceea ce ți-a fost destinat

Dacă vei fi cu adevărat mulțumit cu ceea ce Allah Preaînaltul ți-a dat în această viață și vei crede că orice ți s-a întâmplat nu ar fi putut fi evitat, iar orice nu ți s-a întâmplat nu s-ar fi putut petrece niciodată, și că în tot ceea ce ai

primit de la Allah Preaînaltul este un bine pentru tine, atunci vei trăi o viață fericită și liniștită. Această mulțumire cu Qadr (**Destin**) îți va aduce, cu Voia lui Allah, abilitatea de a-L preamări pe Allah pentru ceea ce ți-a dat și pentru cele cu care te-a binecuvântat. Profetul (**Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!**) a spus:

„Cel care se trezește în siguranță în casa lui, este sănătos și are provizii suficiente pentru ziua respectivă, este ca și cum ar deține întreaga lume.”

(**At-Tirmidhi**)

2. A reflecta asupra binecuvântărilor pe care ți le-a dat Allah Preaînaltul

Cu adevărat, Allah Preaînaltul te-a binecuvântat cu sănătate, ți-a oferit protecție, urmași credincioși, stabilitate, te-a binecuvântat făcând ca părinții tăi să fie mulțumiți de tine și a revărsat binecuvântările Sale asupra ta, atât cele aparente, cât și cele ascunse. De asemenea El ți-a dat simțurile auzului și al văzului, capacitatea de a vorbi, o înfățișare plăcută, i-a făcut pe ceilalți să te iubească, însă, cel mai important lucru este faptul că te-a binecuvântat cu o credință corectă. Nu există nicio îndoială asupra faptului că reflectarea la aceste binecuvântări îi influențează pe cei care au minți sănătoase, dar acest lucru este posibil doar prin mulțumire și slavă.

3. A reflecta la situația altor oameni cu privire la aceste binecuvântări

Există oameni care au o credință mai slabă decât a ta, sunt mai săraci și mai puțin sănătoși. Așadar, reflectează asupra modului în care Allah Preaînaltul te-a favorizat, te-a binecuvântat și te-a preferat față de alte creații ale Sale, deoarece aceasta te va face să fii recunoscător față de Allah Preaînaltul.

Pe de altă parte, există oameni a căror credință este mai puternică decât a ta și Îi sunt mai recunoscători lui Allah Preaînaltul decât ești tu. În plus, aceștia pot fi mai bogați decât tine. Allah Preaînaltul i-a binecuvântat cu

tot ce este mai bun din viața aceasta și din Viața de Apoi. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„(...) Cât de excelentă este averea halal pentru un om dreptcredincios! (...)”
(Ahmad)

Așadar, meditează la lucrurile pe care Allah Preaînaltul i le-a dat acelei persoane și la modul în care a favorizat-o și analizează-ți defectele, deoarece aceasta te va face să Îi mulțumești cu adevărat Domnului tău și te va ajuta să îi ajungi din urmă pe cei care te-au întrecut.

În plus, există cei care sunt mai bogați decât tine, chiar dacă neagă binecuvântările primite și sunt neglijenți față de Allah Preaînaltul. Așadar, nu te uita la ei și nu îi lua drept exemplu. Nu lăsa ca bogăția lor să fie un criteriu pentru măsurarea bunăstării, a sărăciei sau a mulțumirii lui Allah de ei, deoarece aceasta poate fi un test pentru ei, urmat de o pedeapsă.

Este adevărat că aceștia sunt bogați în ceea ce privește averea și sănătatea, dar, cu toate acestea, ei nu se satură niciodată de bunurile lumesti, chiar dacă ar primi întreaga lume în aur, deoarece sufletele lor sunt sărace în ceea ce privește credința și recunoștința și au o conexiune slabă cu

Allah Preaînaltul. Persoana cu adevărat bogată este cea al cărei suflet este bogat, iar dacă te uiți mai bine la cei care se presupune că sunt bogați, vei vedea că sunt nefericiți și instabili în viața lor socială și nu sunt împăcați cu ei înșiși. Vei vedea că un astfel de om se află mereu într-o stare de neliniște, anxietate, având sufletul și inima foarte agitate. **Fie ca Allah să îl binecuvânteze pe cel care a spus:**

„Nu văd fericire în strângerea de averi, însă cel fericit este cel pios.”

Însă, cele afirmate mai sus, cum că nu ar trebui să te uiți la cei care sunt mai presus decât tine, nu înseamnă că nu ar trebui să cauți avere și să fii ambițios

sau că musulmanul nu ar trebui să aspire la îmbunătățirea standardelor sale de viață, cu siguranță nu. Ceea ce se cere este calea de mijloc, evitând nedreptatea și răul, și ca persoana să nu își asume o povară pe care nu o poate duce, îndatorindu-se de dragul de a se mândri în fața oamenilor, pentru că nu există nicio înțelepciune în aceasta. [\[28\]](#)

4. A duce o viață ascetică în această lume

Reflecțați în mod continuu la soarta voastră inevitabilă, Paradisul sau Iadul. Trebuie să credeți fără nicio îndoială și să vă obișnuiți cu așteptarea morții, care este inevitabilă, aceasta putând

apărea în orice moment. Astfel, dacă veți realiza aceasta, veți reuși să duceți o viață dreaptă, deoarece cel care are această atitudine va fi cu adevărat mulțumitor, nu va fi păcălit de podoabele acestei lumi și nu va fi călăuzit greșit de ele.

Imam Ahmad (Allah să aibă milă de el!) a fost întrebat: „Poate o persoană să fie ascetică în timp ce deține un milion de dinari?” El a răspuns: „Da.” Ei au întrebat: „Cum?” El a răspuns: „Cheltuindu-i în conformitate cu Poruncile lui Allah (Mărire Lui), însă, dacă îi lasă să ajungă la inima lui, aceștia vor ajunge să îl controleze.”

„(...) Lucrați, voi, neam al lui David, (după Legea lui Allah), pentru a-I aduce mulțumire! Dar puțini dintre robii Mei sunt recunoscători.”

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 34:13]

Tipurile de recunoștință

Recunoștința este de două tipuri, în funcție de cel care mulțumește:

1. recunoștința lui Allah Preaînaltul;
2. recunoștința creației.

Urmează o scurtă discuție despre cele două tipuri, cu câteva exemple pentru a clarifica semnificația acestora.

Recunoștința lui Allah Preaînaltul

Allah S-a descris ca fiind „Ash-Shakūr” (Recunoscătorul, Mulțumitorul, Cel care apreciază), după cum El Preaînaltul spune:

„Ce face Allah cu pedepsirea voastră, dacă mulțumiți și credeți? Allah este Shākīr (Recunoscător, Mulțumitor), ‘Alīm (Atoatecunoscător, Omniscient).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:147]

De asemenea, El Preaînaltul spune:

„(...) cu adevărat, Allah este Ghafūr
(Atoateiertător), Shakūr
(Recunoscător, Mulțumitor).”

[Traducerea sensurilor Nobilului
Coran, 35:30]

Mai mult decât atât, Allah Preaînaltul
spune descriindu-**Se**:

„(...) Și, cu adevărat, Allah este Shakūr
(Recunoscător față de cei care
cheltuiesc făcând milostenie, crescând
răsplata pentru acțiunile lor), Halīm
(Prea Îngăduitor).” [Traducerea
sensurilor Nobilului Coran, 64:17]

Qatādah (Allah să aibă milă de el!) a
spus:

„Nu este nimeni mai mulțumitor decât Allah Preaînaltul și nimeni nu răsplătește bunătatea mai bine decât Allah Preaînaltul.” [\[29\]](#)

Recunoștința lui Allah Preaînaltul este la un nivel diferit, precum cel al Răbdării Sale, pentru că El merită cel mai mult atributul mulțumirii. Aceasta se datorează faptului că, într-adevăr, El este singurul care are recunoștința perfectă, deoarece El îi oferă robului Său din Grația Lui și, în schimb, îl inspiră, arătându-i cum anume să fie recunoscător.

Allah Preaînaltul este Cel perfect Mulțumitor și, din acest motiv, cele mai dragi dintre creațiile Lui sunt cele

care au atributul mulțumirii, iar cele mai disprețuite sunt cele nemulțumitoare. Acest lucru este valabil și în cazul celorlalte Nume perfecte ale lui Allah, pentru că orice iubește Allah este legat într-un fel sau altul de Numele și Atributele Sale perfecte și a semnificațiilor lor implicite, iar orice Îi aduce nemulțumirea se află în contradicție cu Numele și Atributele Sale perfecte.

Ibn al-Qayyim (Allah să aibă milă de el!) a spus:

„Allah S-a numit «Ash-Shākirān» (Atotapreciatorul binelui) și «Ash-Shakūr» (Recunoscătorul, Mulțumitorul) și i-a numit pe cei

recunoscători cu unul dintre aceste nume; așadar, El le-a dat din Atributul Său și i-a numit cu Numele Lui, iar aceasta este o onoare măreață.”[\[30\]](#)

Exemple ale recunoștinței lui Allah Preaînaltul

1. El și-a binecuvântat robii cu obligația de a ține post și cu revelația Nobilului Coran, apoi i-a binecuvântat și a avut milă de ei prin ușurarea poruncii atunci când există dificultate, [după cum spune:](#)

„[\(Aceste zile sunt\) luna Ramadan \(luna a 9-a a calendarului musulman\)](#), în care a fost trimis Coranul, drept călăuză pentru oameni, dovezi limpezi

pentru drumul cel drept și Îndreptar (Al-Furqan - unul din numele Coranului, pentru că el ajută la deosebirea a ceea ce este îngăduit de ceea ce este oprit, a adevărului de neadevăr etc). Și oricare dintre voi care este prezent în această lună, să o țină ca Post, iar cel care este bolnav ori în călătorie (să postească) un număr (egal) de alte zile. Allah vă voiește ușurarea, nu vă voiește împovărarea și să împliniți acest număr (număr de zile de post) și să-L preamăriți pe Allah, pentru că vă călăuzește pe calea cea bună. Poate că veți fi mulțumitori!”

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:185]

„(...) Iar acela care de bunăvoie face bine (să știe că) Allah este Shākīr (Recunoscător, Mulțumitor), ‘Alīm (Atoateștiutor, Omniscient).”

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:158]

2. Allah este Mulțumitor chiar și pentru cea mai mică dintre faptele bune, nicio faptă nu este prea mică, iar răsplata unei singure fapte bune este multiplicată de mai multe ori. Mai mult decât atât, Allah Preaînaltul este Cel care i-a oferit robului Său abilitatea de a face bine pentru el însuși, pentru că El este Al-Muhsin (Binefăcătorul), dăruindu-i bunătate și abilitatea de a fi recunoscător, fapt pentru care nu există

cineva mai mulțumitor decât Allah Preaînaltul.

Un exemplu în acest sens este ceea ce Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„«În vreme ce un om se afla (mergând) pe drum, setea lui s-a întetit și (când) a găsit o fântână, a coborât în ea, a băut apă și (apoi) a ieșit. Când (a dat să plece), a văzut un câine care gâfâia și lîngea noroiul din cauza setei excesive. Omul și-a spus: „Cu adevărat, acest câine suferă de sete așa cum am suferit și eu.” Și a coborât el (din nou) în fântână, și-a umplut încălțămîntea cu apă și i-a dat să bea câinelui. Allah a apreciat fapta sa și l-a recompensat cu

iertarea păcatelor lui.» (Cei care ascultau) au spus: «O, Mesager al lui Allah, vom fi recompensați chiar și pentru tratamentul bun arătat față de animale?» (Profetul, pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: «Da, este o răsplată pentru orice lucru bun pe care îl faceți oricărei ființe vii.»” (Al-Bukhari)

Iar în altă relatare, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„O prostituată a fost iertată de Allah pentru că, trecând pe lângă un câine însetat aflat lângă o fântână, și văzând acesta era pe punctul de a muri de sete, și-a dat pantoful jos, l-a legat cu șalul

de pe cap și l-a coborât pentru a lua apă în el. Așadar, Allah a iertat-o din acest motiv.” (Al-Bukhari)

Cât de măreață este această recunoștință!

3. Allah Preaînaltul a iertat un om care a înlăturat o creangă cu spini din calea musulmanilor. Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„În timp ce mergea pe drum, un om a găsit o creangă cu spini pe care a îndepărtat-o (din drum) iar Allah a fost

Mulțumit de el și l-a iertat (de păcate).” (Al-Bukhari)

4. El, Preaînaltul, îl va scoate pe rob din Iad dacă există în el bunătate egală cu greutatea unei semințe de muștar. Anas ibn Malik (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a zis:

„În Ziua Judecății, Allah îi va aduna pe credincioși în aceeași stare (în care erau în viața lumească), iar ei vor spune: «Permite-ne să rugăm pe cineva să mijlocească pentru noi în fața Domnului nostru, pentru ca El să ne elibereze din acest loc.» Atunci, ei se vor duce la Adam (Pacea fie asupra

sa!) și vor spune: «O, Adam! Nu îi vezi pe oameni (condiția lor)?! Allah te-a creat cu Măinile Lui, le-a poruncit îngerilor să se prosterneze în fața ta și te-a învățat numele tuturor lucrurilor. Te rugăm, mijlocește pentru noi în fața Domnului tău, pentru ca El să ne elibereze din acest loc!» Adam (Pacea fie asupra sa!) va spune: «Eu nu sunt potrivit pentru aceasta (mijlocirea pentru voi)», după care le va menționa greșeala pe care a comis-o și le va spune: «Duceți-vă mai bine la Noe, pentru că el a fost primul Mesager pe care Allah l-a trimis pe Pământ.» Aceștia se vor duce la Noe, iar el (Pacea fie asupra sa!) va spune: «Eu nu sunt potrivit pentru aceasta.» după

care le va menționa greșeala pe care a comis-o și le va spune: «Duceți-vă mai bine la Avraam, Khalil ar-Rahman.»

Aceștia se vor duce la Avraam și el (Pacea fie asupra sa!) le va spune: «Eu nu sunt potrivit pentru aceasta.», după care le va menționa greșelile pe care le-a comis și va adăuga: «Duceți-vă mai bine la Moise, robul căruia Allah i-a dat Torah și căruia i-a vorbit în mod direct.» Aceștia se vor duce la Moise și el (Pacea fie asupra sa!) le va spune: «Eu nu sunt potrivit pentru aceasta.», după care le va menționa greșelile pe care le-a comis și le va spune: «Duceți-vă mai bine la Isus, Robul și Mesagerul lui Allah, Cuvântul (Fii! Și el a fost.) și un suflet creat de

El.» Aceștia se vor duce la Isus și el (Pacea fie asupra sa!) le va spune «Eu nu sunt potrivit pentru aceasta, duceți-vă mai bine la Mohammed, ale cărui păcate trecute și viitoare i-au fost iertate (de către Allah).» Astfel, ei vor veni la mine, iar eu voi cere permisiunea Domnului și voi primi permisiunea (de a mă înfățișa) înaintea Lui. Atunci când Îl voi vedea pe Domnul meu, voi cădea (în prosternare), iar El mă va lăsa (în prosternare) atât timp cât va dori, după care mi se va spune: «O, Mohammed! Ridică-ți capul și vorbește, deoarece tu vei fi ascultat, și cere, căci cererea ta va fi îndeplinită și mijlocește, căci mijlocirea ta va fi acceptată.» După ce

îmi voi fi ridicat capul, Îl voi preamări pe Domnul meu cu suplicații învățate de la El și voi mijloci. Allah îmi va permite să mijlocesc (pentru un anumit tip de oameni) și va stabili o limită pentru cei pe care Îi va primi în Paradis. Apoi, mă voi întoarce și, când Îl voi vedea pe Domnul meu, voi cădea (în prosternare), iar El mă va lăsa (în prosternare) atât timp cât va dori, după care mi se va spune: «O, Mohammed! Ridică-ți capul și vorbește, deoarece tu vei fi ascultat, și cere, căci cererea ta va fi îndeplinită și mijlocește, căci mijlocirea ta va fi acceptată.» După ce îmi voi fi ridicat capul, Îl voi preamări pe Domnul meu cu suplicații învățate de la El și voi mijloci. Allah îmi va

permite să mijlocesc (pentru un anumit tip de oameni) și va stabili o limită pentru cei pe care Îi va primi în Paradis. Apoi, mă voi întoarce și, când Îl voi vedea pe Domnul meu, voi cădea (în prosternare), iar El mă va lăsa (în prosternare) atât timp cât va dori, după care mi se va spune: «O, Mohammed! Ridică-ți capul și vorbește, deoarece tu vei fi ascultat, și cere, căci cererea ta va fi îndeplinită și mijlocește, căci mijlocirea ta va fi acceptată.» După ce îmi voi fi ridicat capul, Îl voi preamări pe Domnul meu cu suplicații învățate de la El și voi mijloci. Allah îmi va permite să mijlocesc (pentru un anumit tip de oameni) și va stabili o limită pentru cei pe care Îi va primi în

Paradis. Apoi, **mă voi întoarce și voi spune:** «O, Domnul meu! Nimeni nu a mai rămas în Iad (Foc), cu excepția celor pe care Coranul i-a închis acolo și pentru care eternitatea (în Iad) a devenit inevitabilă.» Apoi, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a adăugat: «Vor ieși din Iad (Foc) toți cei care spun: „Lā ilāha illa Allah.” și care au în inima lor bunătate egală cu greutatea unui bob de orz. Apoi vor ieși din Iad (Foc) toți cei care spun: „Lā ilāha illa Allah.” și care au în inimă bunătate egală cu greutatea unui bob de grâu. Apoi vor ieși din Iad (Foc) toți cei care spun: „Lā ilāha illa Allah.” și au în inimă bunătate egală cu

greutatea unui atom (sau a celei mai mici furnici).»” (Al-Bukhari)

5. El îl răsplătește pe robul Său pentru faptele bune pe care le îndeplinește în această viață și folosește faptele bune ale robilor drept mijloc pentru a atenua chinul lor în Ziua Judecății. Așadar, El nu irosește nicio faptă bună a robului Său, chiar dacă acel rob ar putea fi unul dintre cei mai disprețuiți din creația Sa[31].

6. un alt exemplu al Recunoștinței Sale este acela că, dacă robul se comportă într-o anumită situație într-un mod care Îi este pe plac, El este Mulțumitor față de el, îl laudă și le spune îngerilor și robilor

Lui dreptcredincioși, așa cum i-a mulțumit omului credincios din poporul lui Fir'aun, l-a lăudat și l-a amintit printre robii Lui. [\[32\]](#)

De asemenea, atunci când Yusuf (**Iosif, pacea fie asupra sa**) a îndurat suferința din închisoare, Allah Preaînaltul i-a mulțumit acordându-i autoritate deplină în ținut, pentru a stăpâni acolo. **Allah Preaînaltul spune:**

„Astfel i-am dat Noi putere lui Iosif pe pământ (**pe pământul Egiptului**) și i-am îngăduit să se așeze în el acolo unde voiește. Noi îl cuprindem cu Îndurarea Noastră pe cel care voim și nu lăsăm să se piardă răsplata binefăcătorilor.”

[Traducerea sensurilor Nobilului
Coran, 12:56]

Astfel, Allah Preaînaltul a schimbat suferința lui Yusuf (**Pacea fie asupra sa!**) cu ușurare, necazurile cu fericire, teama cu siguranța, lanțurile cu libertate și umilirea din fața oamenilor cu onoare și rang înalt. Aceasta este răsplata din această viață, iar în ceea ce privește Viața de Apoi, **Allah Preaînaltul spune:**

„Iar răsplata din Lumea de Apoi este chiar și mai bună pentru aceia care cred și sunt cu frică.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 12:57]

Astfel i-a mulțumit Allah Preaînaltul lui Yusuf (**Pacea fie asupra sa!**) pentru răbdarea sa, pentru credința și acțiunile sale, și a schimbat testele lui cu un rang înalt în ținut, iar aceste vești bune din Viața de Apoi sunt o răsplată pentru credința, răbdarea și ihsân-ul (**excelența în actele de adorare**) lui. [\[33\]](#)

7. un alt exemplu al Recunoștinței Sale este acela că, atunci când robul cheltuiește ceva de dragul lui Allah, El îl multiplică de mai multe ori, îl călăuzește către răsplată și îi mulțumește pentru el. De exemplu, martirilor care și-au dat viața de dragul Lui, Allah Preaînaltul le-a mulțumit punându-le sufletele în păsări verzi care zboară în Paradis, oriunde și

oricând doresc, până în Ziua
Judecății.[\[34\]](#)

Anas (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Allah nu revarsă nicio binecuvântare asupra unui rob care spune: «Al-hamdu Lillah (Toată slava I se cuvinte lui Allah)» dacă ceea ce a oferit (slava) nu este mai bun decât ceea ce a primit (binecuvântarea).” (Ibn Majah)

În momentul în care Suleiman (Pacea fie asupra sa!) și-a omorât caii pentru că aceștia îi ocupau timpul și îl rețineau de la pomenirea lui Allah

Preaînaltul, El i-a înlocuit cu vântul, care îi era supus.

8. o altă formă a Recunoștinței lui Allah Preaînaltul față de robii Lui este aceea că El îi laudă printre îngerii Săi (**Pacea fie asupra lor!**) în cele mai înalte locuri și le mulțumește pentru faptele lor bune. Din acest motiv, atunci când Profeții Lui (**Pacea fie asupra lor!**) și-au riscat onoarea de dragul Lui și au fost insultați atunci când și-au înfruntat dușmanii, Allah i-a răsplătit prin El Însuși și îngerii Lui (**Pacea fie asupra lor**), prin trimiterea de salāh (**Grație, Onoare, Binecuvântări, Milă**) asupra lor și dăruindu-le cele mai bune laude în Ceruri și printre creațiile Sale.

9. un alt exemplu al Recunoștinței lui Allah Preaînaltul este că, atunci când robul Său lasă în urmă ceva din ceea ce îi place de dragul Lui, Allah Preaînaltul îi dă în schimb ceva și mai bun, așa cum s-a întâmplat cu saḥābah (companionii Profetului - Allah să fie mulțumit de ei!), care și-au lăsat casele și averile în Mecca pentru a face hijrah la Medina de dragul Lui. El le-a dăruit în schimb ținuturile Lui și le-a dat putere asupra lor.

2. Recunoștința creației

Recunoștința creației este de două feluri:

Recunoștința creației față de Allah Preaînaltul:

Această formă de recunoștință este una dintre obligațiile pe care Allah Preaînaltul le-a poruncit robilor Săi. În plus, El ne-a poruncit să Îl pomenim și să Îi mulțumim. **Allah Preaînaltul spune:**

„Pomeniți-Mă pe Mine și o să-Mi aduc aminte de voi! Și să-Mi fiți recunoscători, să nu fiți fără credință față de Mine!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:152]

„O, voi cei care credeți! Mâncați din bunătățile pe care vi le-am dăruit și mulțumiți-I lui Allah dacă numai pe El

voi Îl adorați!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:172]

„(...) și fiți recunoscători pentru Binefacerea lui Allah (...)”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 16:114]

„(...) Mâncați din darul Domnului vostru și aduceți-I Lui mulțumire! O țară bună (și nu au mai adus mulțumire Domnului lor, socotindu-i pe Profeții lor mincinoși) și un Stăpân Ghafūr (Atoateiertător)!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 34:15]

Există multe citate în Coran cu privire la acest subiect. Robului nu îi este permis să nu Îi fie suficient de

recunoscător Domnului său, deoarece nu Îi putem întoarce lui Allah binecuvântarea lui cu a noastră. Cum am putea face aceasta, dacă noi suntem săraci și în nevoie de Allah?! Așadar, este obligatoriu să fim recunoscători pentru binecuvântările Sale.

Iar cel mai recunoscător față de Allah Preaînaltul din întreaga creație este cel care Îl cunoaște cel mai bine, liderul omenirii, Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). Abu Bakr (Allah să fie mulțumit de el!) a spus că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) obișnuia să cadă în prosternare și să-I fie recunoscător lui Allah, atunci când se petrecea ceva ce îi aducea fericire.

Recunoștința unei creații față de alta:

Această formă de recunoștință este pentru orice faptă bună făcută de un rob pentru un altul, fiind parte din a-I fi recunoscător lui Allah Preaînaltul.

Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Cei care nu le sunt recunoscători oamenilor nu Îi sunt recunoscători lui Allah.” [\[35\]](#) (Abu Dawud)

Aceasta este dovada clară că acela care se crede mai bun decât frații lui și nu le este recunoscător pentru binele pe care

i-l fac este cel mai nerecunoscător față de Domnul lui.

Al-Khattabi (Allah să aibă milă de el!) a explicat înțelesul relatării de mai sus, **spunând:** „Acest hadith are două înțelesuri:

1. cel care obișnuiește să nege binecuvântările oamenilor și să fie nerecunoscător neagă de obicei și binecuvântările lui Allah și nu-I este recunoscător.

2. Allah Preaînaltul nu acceptă recunoștința unui rob pentru binecuvântările Lui dacă acesta nu le este recunoscător oamenilor și neagă

binecuvântările lor asupra lui, cele două fiind legate una de cealaltă.”[\[36\]](#)

Un om dă dovadă de recunoștință față de un altul atunci când îl răsplătește, îl laudă de față cu alți oameni sau se roagă pentru el. ‘Abd Allah ibn ‘Omar (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„(...) Dacă cineva îți face un bine, răsplătește-l, iar dacă nu ai posibilitatea de a face aceasta, roagă-te pentru el până când simți că l-ai răsplătit.” (Abu Dawud)

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus, de asemenea:

„Dacă persoana căreia i s-a făcut o faptă bună îi spune celei care a făcut-o: «Jazāk Allahu khairan – Fie ca Allah să te răsplătească!», atunci ea i-a mulțumit.”

În acest mod trebuie să li se mulțumească celor din creație pentru binele pe care îl fac [\[37\]](#), deoarece a nu face acest lucru este considerată a fi o acțiune dezagreabilă. Imam Ahmad (Allah să aibă milă de el!) a considerat că acesta este unul dintre păcatele majore [\[38\]](#), pentru că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra

sa!) l-a amenințat cu Iadul pe cel care nu le este recunoscător companionilor săi. S-a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„«Mi-a fost arătat Focul Iadului, iar majoritatea locuitorilor lui erau femei nerecunoscătoare.» Cineva l-a întrebat: «Nu au crezut în Allah (nu au fost recunoscătoare față de Allah)?» El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a răspuns: «Ele sunt nerecunoscătoare față de soții lor pentru favorurile și binele (faptele caritabile) care sunt făcute pentru ele. Dacă ai arătat întotdeauna bunătate față de una dintre ele și ea vede ceva în tine (ce nu îi place), va spune: „Nu am

primit nimic bun de la tine.”»” (Al-Bukhari)

Imam Ibn al-Qayyim (Allah să aibă milă de el!) a spus:

„Aceasta este pedeapsa pentru negarea binecuvântărilor venite din partea soțului care sunt, de fapt, binecuvântări de la Allah. Așadar, imaginați-vă pedeapsa pentru negarea binecuvântărilor lui Allah Însuși!”

Este de preferat ca persoana care cere o favoare de la altcineva să fie blândă în cererea sa, să aleagă cele mai frumoase și plăcute cuvinte, iar dacă favoarea îi este făcută, ar trebui să Îl slăvească pe Allah, să îl laude pe dăruitor și să se

roage pentru el. Dacă favoarea pe care a cerut-o nu îi este îndeplinită, ea ar trebui să Îl laude pe Allah și să găsească o scuză pentru fratele său.

Mohammed ibn Wasi' (Allah să aibă milă de el!), un învățat pios din Al-Basra, s-a dus la Qutaibah ibn Muslim (Allah să aibă milă de ei!) și i-a spus:

„Am venit la tine pentru a-ți cere o favoare pe care I-am cerut-o mai înainte lui Allah. Așadar, dacă îmi îndeplinești favoarea, Îl voi slăvi pe Allah și ție îți voi mulțumi, iar dacă nu, Îl voi slăvi pe Allah și ție îți voi găsi o scuză.” Iar el i-a dat ceea ce avea nevoie.

Altcineva a spus:

„Într-adevăr, am venit la tine pentru o mare nevoie, pentru că tu ești un prinț generos și un om mare.”

Recunoștința față de alții nu trebuie arătată doar dacă aceștia îți dau bani și ar trebui să le aduci beneficii prin orice modalitate posibilă, precum îndeplinirea unei nevoi, mijlocirea bună și ruga pentru ei, în absența lor.

Diferența dintre recunoștința lui Allah față de robii Săi și recunoștința robilor față de Allah

Recunoștința lui Allah față de robii Săi nu poate fi comparată cu recunoștința robilor față de Allah, deoarece

Recunoștința lui Allah este direct proporțională cu Măreția, Generozitatea și Mila Sa Perfectă, care cuprinde toate lucrurile. **Diferențele sunt numeroase și pot fi rezumate după cum urmează:**

1. Allah Preaînaltul este Mulțumitor față de robul Său pentru binele pe care acesta și-l face lui însuși, dar robul este mulțumitor doar pentru binele primit de la alții.

2. Recunoștința lui Allah Preaînaltul este perfectă, dar recunoștința robului, în comparație cu ceea ce a primit, are întotdeauna lipsuri și nu este permanentă.

3. recunoștința robului apare de obicei ca urmare a unui bine care i-a fost făcut, în timp ce Recunoștința lui Allah față de robul Său nu apare doar atunci când robul face o faptă bună, ci și în caz contrar. Aceasta poate reprezenta un dar de la Allah Preaînaltul, făcând parte din Înțelepciunea și Dreptatea Lui, mărire Lui!

4. omul este beneficiat de pe urma recunoștinței altora față de el, în timp ce Allah nu primește niciun beneficiu de pe urma recunoștinței robului față de El. **Allah Preaînaltul spune:**

„(...) Însă acela care este recunoscător este recunoscător pentru sine însuși (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 27:40]

Într-adevăr, robul este cel care beneficiază, deoarece el are nevoie de binecuvântările acestei lumi, iar în Viața de Apoi va avea nevoie de răsplata pentru recunoștință.

Cele de mai sus sunt valabile, de asemenea, pentru negare și nerecunoștință, iar acestea nu Îl afectează cu nimic pe Allah, pentru că El este Bogat (**Liber de orice nevoie**) și este Deținătorul tuturor Laudelor, iar acest lucru nu se datorează laudelor

sau mulțumirilor oamenilor. Allah Preaînaltul spune:

„Și a zis Moise (neamului său): «Dacă voi și toți cei de pe Pământ sunteți nerecunoscători, (atunci aflați) că Allah Își este Siesi de ajuns (și nu are nevoie de mulțumirile voastre) (și) că El este Ghani (Înstărit îndeajuns, pe deplin Independent), Hamīd (Demn de Laudă)!»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 14:8]

Dacă tu și întreaga creație negați binecuvântările lui Allah Preaînaltul și nu Îi sunteți recunoscători, atunci, cu adevărat, Allah este Înstărit îndeajuns, pe deplin Independent și nu are nevoie de recunoștința voastră, iar aceasta nu

Îi face puterea să scadă în niciun fel, El fiind Cel Demn de Laudă.[\[39\]](#)

Imam Ibn al-Qayyim (Allah să aibă milă de el!) a spus:

„Binecuvântările pe care Domnul i le dă robului Său sunt un dar și o dovadă de bunătate față de el, o favoare, nu pentru că Allah ar avea nevoie de el, nu pentru ca acesta să-L răsplătească sau să Îi ceară ajutorul, nu pentru a spori ceea ce are deja sau pentru a câștiga gloria după ce a pierdut-o și nu pentru a-I crește Puterea. Slăvit fie Allah Preaînaltul!”

Porunca de a fi recunoscători dată de Allah Preaînaltul robilor Săi este o altă

formă de binecuvântare asupra lor, deoarece beneficiile recunoștinței îi revin robului atât în această viață, cât și în Viața de Apoi, și nu lui Allah, deoarece robul este cel care beneficiază de propria lui recunoștință. Allah Preaînaltul spune, **în acest sens:**

„ (...) Însă acela care este recunoscător este recunoscător pentru sine însuși (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, [27:40](#)]

Așadar, recunoștința robului îi aduce, de fapt, un bine lui însuși atât în această viață, cât și în Viața de Apoi, pentru că, prin recunoștința față de Allah, și-a făcut un bine lui însuși și nu L-a răsplătit pe Domnul său.

Este imposibil ca o persoană să Îl poată răsplăti pe Allah Preaînaltul pentru binecuvântările primite, nici măcar pentru unele dintre ele sau pentru cea mai mică, pentru că Allah este Dăruitorul și Cel care Oferă, Creatorul recunoștinței și (Creatorul) căilor de a-I mulțumi. De asemenea, este imposibil ca o persoană să enumere Binecuvântările Sale, pentru că El este Al-Muhsin (Binefăcătorul) față de robul Său și i-a dat acestuia abilitatea de a fi recunoscător. Așadar, recunoștința este o binecuvântare pe care Allah Preaînaltul i-a dat-o robului, care are nevoie de ea pentru a-și arăta recunoștința.

Faptul că Allah Preaînaltul te binecuvântează și apoi îți dă mijloacele prin care să îți arăți recunoștința face parte din perfecțiunea binecuvântărilor Sale și din Generozitatea Lui măreață. Atunci când îți arăți recunoștința, El este mulțumit de tine și te răsplătește, făcând din aceasta un motiv pentru continuarea binecuvântărilor Sale asupra ta și sporirea lor. [\[40\]](#)

Categoriile de oameni în ceea ce privește recunoștința

Nobilul Coran a revelat, iar Sunnah a explicat diferitele tipuri de oameni în ceea ce privește îndeplinirea acestei forme de adorare mărețe

(recunoștința), împărțindu-i în trei categorii:

1. cei care sunt recunoscători;
2. cei care sunt rareori recunoscători;
3. cei care nu sunt recunoscători.

1. Cei care sunt recunoscători

Aceștia sunt puțini (**Îi cerem lui Allah să ne numărăm printre ei!**), iar textele coranice vin cu multe dovezi cu privire la aceasta. **Allah Preaînaltul spune:**

„ (...) Dar puțini dintre robii Mei sunt recunoscători.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 34:13]

Ei sunt cei mai nobili și sunt cei care vor primi o răsplată bună și sporită, după cum spune Allah Preaînaltul:

„Și când Domnul vostru a vestit: «Dacă veți fi recunoscători (pentru Binefacerile Mele), vă voi înmulți (Binefacerile Mele), iar de veți fi nerecunoscători (dacă nu veți recunoaște Binefacerile Mele), Pedepsa Mea va fi aspră!»”

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 14:7]

Allah Preaînaltul spune, după ce menționează salvarea lui Lut (Lot - pacea fie asupra sa!):

„Ca îndurare din partea Noastră. Astfel îl răsplătim Noi pe cel care aduce mulțumire (și-I arată supunere lui Allah).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 54:35]

El, Preaînaltul, spune, de asemenea:

„(...) Și Allah îi va răsplăti pe cei recunoscători.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:144]

Și, de asemenea:

„(...) și Noi îi vom răsplăti pe cei recunoscători.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:145]

După cum a fost menționat anterior, ei sunt o minoritate, „iar faptul că sunt o minoritate în această lume arată că sunt speciali în fața lui Allah.”[\[41\]](#)

Imam Ahmad (Allah să aibă milă de el!) a relatat că ‘Omar ibn al-Khattāb (Allah să fie mulțumit de el!) l-a auzit pe un om spunând: „O Allah! Fă-mă dintre cei puțini!” ‘Omar (Allah să fie mulțumit de el!) a întrebat: „Ce vrei să spui?”, iar el a răspuns: „Allah spune: „(...) Dar puțini dintre robii Mei sunt recunoscători.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 34:13]”

2. Cei care sunt rareori recunoscători

Aceștia Îi mulțumesc lui Allah Preaînaltul, dar numai pentru o perioadă scurtă de timp, rareori, și doar pentru unele dintre binecuvântări.

Allah Preaînaltul spune, **după menționarea unora dintre binecuvântările Sale:**

„Spune (o, Mohammed): «El este Cel care v-a creat pe voi și v-a înzestrat cu auzul (urechi pentru a auzi), și văzul (ochi pentru a vedea), și inimile (pentru a înțelege)! Puține mulțumiri oferiți voi (o, necredincioșilor) (Lui, pentru ceea ce El v-a dat)!»”

[Traducerea sensurilor Nobilului
Coran, 67:23]

3. Cei care nu sunt recunoscători

Aceasta este o caracteristică a
majorității creației. Allah Preaînaltul
spune în două locuri din Nobilul
Coran:

„(...) dar cei mai mulți oameni sunt
nerecunoscători.” [Traducerea
sensurilor Nobilului Coran, 2:243,
40:61]

În alte două locuri, El, Preaînaltul,
spune:

„(...) dar cei mai mulți dintre ei nu sunt recunoscători.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 10:60, 27:73]

De asemenea, Allah Preaînaltul spune:

„(...) și nu-i vei afla pe cei mai mulți dintre ei recunoscători (printre cei care Te vor adora).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 7:17]

Acest tip de creație este cea mai disprețuită de către Allah Preaînaltul, deoarece El a împărțit omenirea în recunoscători și nerecunoscători, iar cele mai iubite lucruri de către El sunt recunoștința și cei care sunt recunoscători.

Allah Preaînaltul spune:

„Cu adevărat, Noi i-am arătat lui (cu claritate) Calea (adevărului și a falsității, a binelui și a răului), fie că el va fi (credincios și) recunoscător (dacă el alege calea binelui) sau (necredincios și) nerecunoscător (dacă el alege calea răului).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 76:3]

„(...) Și să-Mi fiți recunoscători, să nu fiți fără credință față de Mine!”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:152]

Negarea din partea acestor oameni se poate datora ignoranței lor față de importanța binecuvântărilor sau față de Dăruitor, sau a necredinței lor în Allah Preaînaltul. **Allah Preaînaltul spune:**

„(...) însă cei mai mulți oameni au respins (totul), afară de necredință.”

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 17:89]

Astfel, Allah Preaînaltul a explicat că motivul refuzului lor este negarea binecuvântărilor, deoarece recunoștința este opusul nerecunoștinței, iar numărul mare de necredincioși arată cât de puțini sunt cei recunoscători.

Această descriere divină a situației omenirii inspiră tristețe pentru cei care neagă binecuvântările lui Allah asupra lor. Cu adevărat, omul este un păcătos și un necredincios. Deși primește binecuvântări din belșug, așa cum sunt

sănătatea, averea, copiii și siguranța, el nu Îi este recunoscător Dăruitorului.

Pedeapsa pentru nerecunoștință

După cum am menționat anterior, recunoștința față de Cel Dăruitor (Allah Preaînaltul) este obligatorie pentru toți, iar cel care neglijează această îndatorire este pedepsit în anumite moduri, **dintre care cele mai importante sunt:**

1. slăbirea credinței – din moment ce recunoștința este egală cu jumătate din credință, nerecunoștința sau doar o scădere a acesteia face imposibilă completarea credinței și,

drept urmare, cel care nu este recunoscător este descris ca fiind „kufir” (care, din punct de vedere literar, înseamnă „necredincios”, dar aici înseamnă nerecunoscător). Kufir și shukr (recunoștință) sunt antonime. Astfel, atunci când Allah Preaînaltul l-a binecuvântat pe Suleiman (Solomon - pacea fie asupra sa!) cu nenumărate binecuvântări, acesta a spus:

„ (...) Aceasta este prin Grația Domnului meu, ca să mă încerce dacă eu sunt recunoscător (shukr) sau sunt nerecunoscător (kufir) (...)”

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 27:40]

2. înlăturarea binecuvântării și pedepsirea – pedeapsa poate fi dată în această viață sau în Viața de Apoi, după cum dorește Allah Preaînaltul, deoarece negarea și nerecunoștința față de binecuvântările lui Allah nu rămân nepedepsite. Cât de multe țări au fost binecuvântate, dar atunci când oamenii au negat binecuvântările lui Allah Preaînaltul, El le-a luat înapoi. **Allah Preaînaltul spune:**

„Allah dă spre pildă o cetate: ea a fost în siguranță și în liniște, venind spre ea cele de trebuință pentru viață din toate părțile cu prisosință; apoi ea s-a arătat nemulțumitoare față de Binefacerile lui Allah (**locuitorii acestei cetăți au tăgăduit Binefacerile**

lui Allah, cea mai mare dintre acestea fiind trimiterea Profetului Mohammed la ea) și Allah a făcut-o să guste veșmântul foametei și spaimii, (ca pedeapsă) pentru ceea ce au săvârșit (locuitorii ei).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 16:112]

Allah Preaînaltul spune, de asemenea:

„Și a avut (neamul din) Saba’ în sălașul lor (în locurile în care trăiau ei, în zona barajului de la Ma‘rib) un semn: (al Atotputerniciei lui Allah și al modului în care El îi răsplătește pe cei care fac rău) două grădini, în dreapta și în stânga (în partea dreaptă și în partea stângă a țării lor sau fiecare dintre ei avea două grădini - una în dreapta și

cealaltă în stânga locuinței sale).

«Mâncați din Darul Domnului vostru și aduceți-I Lui mulțumire! O țară bună (binecuvântată) și un Stăpân Atoateiertător (Ghafūr)!» ~ Însă ei s-au întors (și nu I/au mai adus mulțumire Domnului lor, socotindu-i pe Profeții lor mincinoși) și Noi am trimis asupra lor înecul de la Al-‘Arim (Al-‘Arim era numele barajului de la Ma‘rib, care reținea apa de ploaie, formând un mare lac. Când acest neam a devenit nelegiuit, Allah a distrus barajul, apele au inundat țara, distrugând totul în calea lor, iar locuitorii care au mai scăpat cu viață au părăsit zona respectivă.) și le-am schimbat amândouă grădinile lor cu două grădini

cu roade amare (necomestibile), tamarisc (arbust deșertic cu fructe mici necomestibile) și câțiva jujubieri (pomi de deșert cu spini, cu mici fructe comestibile, dar fără gust și fără nicio valoare nutritivă) ~ Aceasta le-am dat-o ca răsplată pentru că ei au fost necredincioși. Și oare răsplătim Noi (astfel pe altcineva) afară de cel necredincios (care nu aduce mulțumire lui Allah și nu-i urmează pe Profeți)?” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 34:15-17]

Acesta este exemplul unui sat care a avut parte de siguranță și de pace și care a fost binecuvântat. Sătenii au folosit binecuvântările pentru a comite păcate și nu pentru a-L asculta pe

Allah. Pe deasupra, ei nu au fost recunoscători pentru acestea și le-au negat, fapt pentru care Allah le-a schimbat siguranța în teamă și i-a făcut să trăiască în foame și în sete, pentru că El este Cel mai Drept dintre judecători.

Al-Hassan al-Basri (Allah să aibă milă de el!) a spus:

„Cu siguranță, dacă nu I se mulțumește lui Allah, El schimbă binecuvântarea în pedeapsă.” [\[42\]](#)

Dacă nu suntem recunoscători pentru nenumăratele binecuvântări pe care le primim, precum siguranța, stabilitatea și o viață ușoară și confortabilă,

acestea ne pot fi luate, pentru că, într-adevăr, recunoștința face ca binecuvântările să fie eterne.

3. continuarea binecuvântărilor, dar fără niciun beneficiu – sau înlăturarea oricărui efect pe care îl au asupra oamenilor, a națiunilor, a indivizilor și a familiilor. Scăderea binecuvântărilor este direct proporțională cu scăderea recunoștinței, deoarece răsplata este direct proporțională cu faptele.

„(...) Domnul meu, ajută-mă ca să-Ți aduc mulțumire pentru Binefacerea Ta, cu care Te-ai îndurat de mine și de părinții mei! (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 46:15]

Mijloacele de a-I mulțumi lui Allah pentru binecuvântările Sale

Există nenumărate mijloace de a-I fi recunoscători lui Allah Preaînaltul pentru Binecuvântările Sale. În continuare, **sunt câteva exemple:**

1) reînnoirea recunoștinței pentru binecuvântările lui Allah Preaînaltul și abilitatea de a fi recunoscători. S-a relatat că Dawud (**Pacea fie asupra sa!**) a întrebat: „O, Domnul Meu! Cum Îți pot fi recunoscător, dacă recunoștința mea față de Tine este ea însăși o Binecuvântare a Ta asupra mea?” Allah Preaînaltul i-a **răspuns:** „Acum mi-ai mulțumit, o, Dawud!” [\[43\]](#)

2) a crede că Allah este Dăruitorul binecuvântărilor și că doar El merită să fie adorat, să Îi fie arătată mulțumire și să fie slăvit. S-a relatat că Musa (**Pacea fie asupra lui!**) a spus: „O, Domnul Meu, l-ai creat pe Adam cu Mâinile Tale, ai suflat în El din Spiritul Tău, l-ai făcut pe îngerii să se prosterneze înaintea lui, l-ai învățat numele tuturor lucrurilor și ai făcut multe alte lucruri. Așadar cum ar putea să Îți mulțumească el?” Allah i-a spus: „El a învățat totul de la mine și simplul fapt că știe aceasta, este o formă de mulțumire față de Mine.” Orice binecuvântare din Ceruri și de pe Pământ provine numai de la Allah Preaînaltul. [\[44\]](#)

3) a spune „Al-hamdu Lillah” (toată slava I se cuvine lui Allah). Anas ibn Malik (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Allah este Mulțumit de robul Său care, atunci când mănâncă ceva, Îl laudă pe El pentru aceasta (spunând Al-Hamdu Lillah), și atunci când bea ceva, Îl laudă pe El pentru aceasta.”
(Muslim)

Salman Al-Farisi (Allah să fie mulțumit de el!) a spus:

„Atunci când Nuh (Pacea fie asupra sa!) se îmbrăca, gusta mâncarea,

mânca sau bea, obișnuia să spună «Al-hamdu Lillah (toată slava I se cuvine lui Allah)». Astfel, el (Pacea fie asupra sa!) a fost numit «un rob mulțumitor».”[45]

S-a relatat că unul dintre predecesorii dreptcredincioși (Allah să fie mulțumit de ei!) a spus:

„Cel care a primit multe binecuvântări de la Allah ar trebui să sporească slăvirea lui Allah, deoarece recunoștința nu este îndeplinită decât prin slăvirea Dăruitorului și prin menționarea binecuvântărilor Sale.”[46]

‘Abd ibn Abu Nuh a spus:

„Un om m-a **întrebat**: «De câte ori ai făcut lucruri care nu Îi plac, iar El ți-a dat în schimb lucruri care îți plac?»
Am răspuns: «Îmi este imposibil să enumăr ocaziile în care am făcut aceasta.» El m-a **întrebat**: «I-ai cerut vreodată ajutorul iar El te-a trădat?»
Am răspuns: «Nu, jur pe Allah! Într-adevăr, El a fost bun cu mine și m-a ajutat.» El m-a **întrebat**: «I-ai cerut vreodată ceva și El te-a refuzat?» Am răspuns: «Mi-a refuzat El vreodată ceva ce i-am cerut? El mi-a dat orice i-am cerut și m-a ajutat de fiecare dată când i-am cerut ajutorul.» El m-a **întrebat**: «Cum ai putea să îi mulțumești unui om, dacă el ți-ar da doar câteva dintre aceste lucruri?» Am

răspuns: «Nu i-aș putea mulțumi și nu l-aș putea răsplăti niciodată îndeajuns.» Omul a spus: «Domnul tău merită mult mai mult recunoștința ta continuă, pentru că El este Dăruitorul tuturor binecuvântărilor tale. Jur pe Allah că a fi recunoscător față de El este mai ușor decât a-l răsplăti pe alt om! Așadar, de ce nu spui „Al-hamdu Lillah” cu sinceritate din toată inima, pentru că El Preaînaltul este Mulțumit de robii Săi atunci când Îl slăvesc?»»

4) acumularea de cunoștințe islamice, luate din Nobilul Coran, Sunnah Mesagerului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și din afirmațiile companionilor și ale predecesorilor dreptcredincioși

(Allah să fie mulțumit de ei!), deoarece ignoranța aduce nerecunoștință și îl împiedică pe un om să vadă binecuvântările.

5) a fi bun cu alții, deoarece binecuvântările lui Allah Preaînaltul sunt o favoare asupra ta. Din acest motiv, trebuie să Îi mulțumești lui Allah pentru aceste binecuvântări arătând bunătate față de alții, în special față de cei care îți sunt inferiori, precum cei săraci. S-a relatat că Idris (Pacea fie asupra sa!) a spus:

„Niciun om nu va putea să Îi fie recunoscător lui Allah pentru binecuvântările Sale, decât arătând recunoștință față de alții. Astfel, el

trebuie să le facă bine altora, așa cum Creatorul i-a făcut bine lui. Dacă îți dorești binecuvântări continue de la Allah, fii întotdeauna milos cu săracii.”

6) arătarea binecuvântărilor, prin permiterea altor oameni să vadă semnele binecuvântărilor asupra ta, pentru că acela care ascunde binecuvântările le neagă existența, iar cel care le arată și le împărtășește arată mulțumire. Profetul a spus (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!):

„Allah iubește să vadă semnele Darurilor Lui asupra robului Său.” (At-Tirmidhi)

S-a spus cu privire la acest hadith [\[47\]](#):

Este o mare pierdere faptul că
recunoștința mea este tăcută,

Pentru tot ce ai făcut pentru mine, și
faptul că bunătatea ta vorbește,

Eu văd tot ce faci pentru mine însă îl
ascund,

Într-adevăr, mă simt ca un hoț care îl
fură pe un om generos.

Aș dori să menționez aici faptul că
persoana care are parte de
binecuvântările lui Allah nu ar trebui
să exagereze în arătarea acestora,
deoarece deochiul este o realitate.
Atunci când unei persoane invidioase

îi sunt arătate binecuvântările, aceasta este cuprinsă de mânie. Cel care este prudent ascunde lucrurile tot timpul. Astfel, nu fi dintre cei care își dezvăluie toate secretele, spunându-le unei persoane greșite, deoarece un singur cuvânt îți poate aduce moartea. [\[48\]](#)

7) schimbul de sfaturi de dragul lui Allah prin îndemnarea la bine și interzicerea răului cu înțelepciune, predici corecte și dezbateri în cel mai bun mod cu putință.

8) ajutorarea reciprocă în împlinirea faptelor bune, în dreptate și

în compasiune. Allah Preaînaltul spune:

„(...) Într-ajutorăți-vă în împlinirea faptelor bune și în evlavie, dar nu vă ajutați la păcat și la nedreptate! Și fiți cu frică de Allah, căci Allah este Aspru la pedeapsă!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:2]

9) îndurarea cu răbdare a oricărui rău. Allah Preaînaltul spune cu privire la aceasta:

„(Jur) Pe Al-‘Asr (timpul sau a treia rugăciune a zilei care se numește al-‘Asr)! ~ Cu adevărat, omul este în pierdere, ~ În afară de aceia care cred și fac fapte bune, și se îndeamnă unul

pe altul către Adevăr (crediința cea adevărată și îndeplinirea de fapte bune), și se îndeamnă unul pe altul la răbdare!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 103:1-3]

10) sporirea faptelor bune și abținerea de la cele interzise. Allah Preaînaltul spune:

„(...) Allah nu schimbă starea unor oameni până când ei nu schimbă ceea ce se află în sufletele lor (...)”

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 13:11]

Așadar, dacă aceștia își schimbă condiția fiind mai ascultători față de

Allah, El le va schimba situația sporindu-le binecuvântările.

Robul bogat și mulțumitor și robul sărac și răbdător

Răbdarea și recunoștința sunt două forme de adorare mărețe, iar robul nu se poate lipsi de ele. Învățații au scris multe cu privire la care dintre acestea două este mai bună[49]. Una dintre cele mai bune afirmații cu privire la acest subiect este aceea a imamului științei, Shams Ad-Din Abu ‘Abd Allah ibn Al-Qayyim (**Allah să aibă milă de el!**), care a spus:

„Într-adevăr, răbdarea și recunoștința sunt două lucruri de care robul nu se

poate lipsi, chiar dacă este bogat sau sărac, sănătos sau bolnav. De aici vine întrebarea, care este mai bun? Cel bogat și mulțumitor sau cel sărac și răbdător? (...) Cel mai bun dintre ei este cel mai evlavios, iar dacă se întâmplă ca amândoi să fie la fel de evlavioși, atunci ei sunt egali în fața lui Allah, deoarece Allah nu preferă un rob pentru bogăție sau sărăcie, așa cum nu preferă un rob pentru fericire sau necaz, ci pentru evlavie. **Allah Preaînaltul spune:** «(...) Cel mai cinstit dintre voi la Allah este cel mai evlavios dintre voi (...)» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 49:13]”

At-taqwa (evlavie, conștiința de Allah) este bazată pe doi stâlpi (răbdarea și

recunoștința), iar atât cel bogat, cât și cel sărac au nevoie de ambele. Așadar, cel care dă dovadă de cea mai multă răbdare și recunoștință este cel mai bun. Robul sărac poate fi mai evlavios în fața lui Allah prin răbdarea lui decât cel bogat prin recunoștința lui. Din acest motiv, **nu este corect să se spună:** „Acest rob este mai bun decât cel bogat datorită sărăciei sale.” **așa cum nu este corect să se spună:** „Acest rob este mai bun decât cel sărac datorită recunoștinței sale.” sau invers. În schimb, **ar trebui să se spună:** „Cel care își îndeplinește cel mai bine acțiunile obligatorii și cele opționale este cel mai bun.” Allah Preaînaltul spune într-un hadith Qudsi, sub autoritatea lui

Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el!), care a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Cu adevărat, Allah Preaînaltul a spus: «Cel mai iubit lucru cu care robul Meu se apropie de Mine sunt îndatoririle religioase pe care i le-am impus lui, iar robul Meu continuă să se apropie de Mine prin ceea ce face nafl (actele voluntare) până când ajung să Îl iubesc (...)»” (Al-Bukhari)

Așadar, cel mai bun dintre cei doi este cel care este cel mai constant în îndeplinirea obligațiilor sale față de Allah Preaînaltul și care face cele mai multe acte voluntare.

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Cei mai săraci dintre credincioși vor intra (în Paradis) cu o jumătate de zi (care este egală cu 500 de ani) înaintea celor bogați.” (Ibn Majah)

Aceasta nu indică superioritatea săracilor în fața celor bogați, chiar dacă vor intra înaintea lor în Paradis, deoarece robul bogat sau liderul drept poate fi întârziat din cauza judecării lui. Așadar, atunci când va intra în cele din urmă în Paradis, rangul său poate fi mai elevat, iar nivelul său mai înalt.” [\[50\]](#)

Putem rezuma cele de mai sus spunând că bogăția și sărăcia sunt două instrumente, unul mai bun decât celălalt, în funcție de evlavie și credința robului. Liderul credincioșilor, ‘Omar (Allah să fie mulțumit de el!), a spus:

„Dacă răbdarea și recunoștința ar fi două cămile, nu mi-ar păsa pe care dintre ele o călăresc.”[\[51\]](#)

Așadar, răbdarea și recunoștința nu pot exista una fără cealaltă, iar atunci când una dintre ele este menționată singură, înseamnă doar că, într-o anumită situație, este mai evidentă decât cealaltă.

În Ziua Judecării, vom fi întrebați despre plăceri

„Apoi, în acea Zi, veți fi întrebați cu siguranță despre plăceri (în care v-ați complăcut, în această viață lumească).”

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 102:8]

În acest verset se află dovada clară a faptului că binecuvântările lui Allah Preaînaltul nu au fost date fără rost. Astfel, fiecare dintre cei asupra cărora au fost revărsate binecuvântările lui Allah Preaînaltul, fie în chestiunile lumești, fie în cele religioase, va fi întrebat dacă le-a prezervat sau le-a irosit. Makhul (Allah să aibă milă de

el!) a fost întrebat cu privire la aceste verset, iar el a răspuns:

„Plăcerile sunt reprezentate de o băutură rece, o casă umbroasă, un stomac plin, o înfățișare plăcută și un somn liniștit.” [\[52\]](#)

Mujahid (Allah să aibă milă de el!) a spus:

„Este vorba despre orice plăcere din această viață lumească.”

Ibn ‘Abbas (Allah să fie mulțumit de el!) a spus:

„Plăcerile sunt reprezentate de un corp sănătos, auz și vedere.”

„Plăcerile” din versetul de mai sus nu se referă numai la ceea ce au spus predecesorii dreptcredincioși, ci cuprind toate tipurile de binecuvântări. Ibn ‘Abbas (Allah să fie mulțumit de el!) a spus că Makhul și Mujahid (Allah să aibă milă de ei!) s-au referit doar la o parte dintre ele.

Pentru a realiza valoarea binecuvântărilor care ți-au fost date, reflectează asupra următorului hadith și compară starea ta cu starea celor menționați în el:

„Abu Hurairah a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a ieșit afară (din casă) într-o zi sau într-o noapte și i-a

văzut pe Abu Bakr și pe ‘Omar. El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) i-a întrebat: «Ce v-a scos din casele voastre la ora aceasta?»

Aceștia au răspuns: «O, Mesager al lui Allah, foamea (ne-a scos).» Atunci, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: «(Jur) pe Cel în Mâinile Căruia se află viața mea, ceea ce v-a scos pe voi afară, m-a scos și pe mine! Ridicați-vă!» Ei s-au ridicat și au mers cu el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) acasă la un ansar, dar nu l-au găsit acolo. Atunci când l-a văzut soția acestuia, i-a spus: «Fii binevenit!», iar Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)

a întrebat-o: «Unde este cutare și cutare?» Ea a răspuns: «S-a dus să ne aducă apă proaspătă.» Atunci când s-a întors ansar-ul și l-a văzut pe Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și pe cei doi companioni, el a spus: «Slăvit fie Allah! Nimeni nu are oaspeți mai onorabili decât mine.» Apoi a mers și le-a adus curmale coapte, curmale uscate și curmale proaspete și le-a spus: «Mâncați din ele!» Apoi a luat un cuțit lung (pentru sacrificarea unei capre sau oi). Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) i-a spus: «Ai grijă să nu omori un animal de lapte!» El a sacrificat o oaie pentru ei, iar după ce au mâncat din ea

și din curmale și au băut până când s-au săturat, Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) le-a spus lui Abu Bakr și ‘Omar: «(Jur) Pe Cel în Mâinile Căruia se află viața mea, cu siguranță veți fi întrebați cu privire la această binecuvântare în Ziua Judecării! Foamea v-a scos afară din casele voastre, iar voi nu v-ați întors decât după ce ați primit binecuvântarea.»” (Muslim)

Allahu Akbar (Allah este Prea Măreț), dacă ei vor fi întrebați cu privire la această masă de care aveau parte foarte rar, imaginați-vă ce fel de întrebări vom primi noi, care ne bucurăm de binecuvântări în permanență. ‘Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!) a relatat

că în casa Mesagerului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) treceau chiar și trei luni fără să se aprindă focul (pentru a face mâncare), iar Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) obișnuia să își lege două pietre în jurul stomacului din cauza foamei.

Până de curând, țări precum Arabia Saudită erau extrem de sărace, iar oamenii mâncau curmale vechi și uscate și obișnuiau să emigreze, lăsându-și în urmă familiile pentru mult timp, pentru a-și câștiga pâinea, fiind deseori victimele răufăcătorilor. Apoi, Allah Preaînaltul a umplut inimile oamenilor cu tawhīd (monoteism), i-a împăcat pe cei care se

aflau în conflict și le-a dăruit numeroase binecuvântări, până într-acolo încât a devenit astăzi destinația tuturor celor care caută bunăstare și o sporire a averii...

Reprezintă astăzi foamea un motiv pentru care să ieșim din case să căutăm alimente? Câți dintre noi stau fără mâncare timp de o zi întreagă? Nu ar trebui atunci să fim niște robi recunoscători? Îi cerem lui Allah să ne facă dintre cei care Îl pomenesc și dintre cei care Îi sunt recunoscători!

Tipurile de binecuvântări

Discuția despre binecuvântări este una lungă, iar aceasta se datorează

multitudinii lor și imposibilității de a fi numărate. Cu toate acestea, **ele pot fi împărțite în trei tipuri:**

1. binecuvântări generale care cuprind toate creațiile;
2. binecuvântări asemănătoare celor generale, care cuprind doar o parte din creație;
3. binecuvântări speciale care cuprind doar sinele fiecăruia.

1. Binecuvântări generale care cuprind toate creațiile

Acestea sunt binecuvântările de care se bucură întreaga creație, cei evlavioși și cei păcătoși, credincioșii și

necredincioșii, oamenii și djinnii, și așa mai departe

Primul exemplu: Allah Preaînaltul spune:

„Și Allah v-a făcut vouă Pământul o întindere largă, ca un covor (pentru voi, să vă stabiliți acolo) ~ Pentru ca voi să puteți umbla pe el, pe cărări largi (întrucât, dacă Allah nu ar fi făcut Pământul o întindere largă, voi nu ați fi putut construi nici drumuri, nici case stabile și nici nu ați fi putut voi să cultivați pământul)!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 71:19-20]

Al doilea exemplu: Allah Preaînaltul spune:

„Oare nu am făcut Noi Pământul gata (asemeni unui pat) (pentru ca voi să locuiți pe el)? ~ Și (oare nu am făcut Noi) munții asemeni unor țărugi (astfel încât Pământul să fie întărit și să nu se clatine sub pașii voștri din cauza vitezei mari de mișcare a sa)? ~ Și v-am creat Noi pe voi în perechi (bărbat și femeie)? ~ Și am făcut Noi somnul vostru (un mijloc) pentru odihnă (pentru trupurile voastre, în timpul pauzei de la munca voastră din timpul nopții)? ~ Și am făcut Noi din noapte un veșmânt (acoperământ) (pentru a vă acoperi și a vă ascunde în întunericul său)? ~ Și am făcut Noi ziua (un mijloc) pentru agonisirea mijloacelor de trai? ~ Și am creat Noi deasupra

voastră șapte (Ceruri) puternice, ~ Și am făcut Noi (acolo) un Siraj (lampă, sursă de lumină și căldură; adică Soarele) strălucitor? ~ Și am pogorât Noi din nori (care sunt gata să aducă ploaia) apă din belșug ~ Pentru ca să putem să aducem cu ea grâne (din care oamenii să mănânce) și vegetație (din care animalele să mănânce), ~ Și grădini cu vegetație deasă?”

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 78:6-16]

Al treilea exemplu: Allah Preaînaltul spune cu privire la succesiunea zilelor și a nopților:

„Spune (o, Mohammed): «Ce credeți voi? Dacă Allah ar așterne peste voi o

noapte nesfârșită până în Ziua Învierii, care Dumnezeu în afară de Allah v-ar aduce vouă o lumină? Oare voi nu auziți?»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 28:71]

De exemplu, dacă întunericul ar fi continuu, noi am fi lipsiți de binecuvântarea văzului și de cea a diferențierii culorilor. **Allah Preaînaltul spune:**

„Spune (o, Mohammed): «Ce credeți voi! Dacă Allah ar așterne peste voi o zi nesfârșită până în Ziua Învierii, care Dumnezeu în afară de Allah v-ar aduce vouă o noapte ca să vă odihniți în timpul ei? Oare voi nu vedeți?»”

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 28:72]

În același fel, dacă ziua ar fi continuă, oamenii nu s-ar liniști niciodată, iar corpul lor ar obosi și ar ceda. **Allah Preaînaltul spune:**

„Prin Îndurarea Sa, El v-a făcut noaptea și ziua, ca să vă odihniți și ca să căutați mila Lui. Poate că voi veți fi recunoscători.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 28:73]

Al patrulea exemplu: Soarele și distanța lui față de Pământ. Dacă distanța dintre Soare și Pământ ar fi fost mai mică, ar fi ars toată vegetația, apa mărilor s-ar fi evaporat și toată

creația ar fi fost distrusă. Pe de altă parte, dacă distanța dintre ele ar fi fost mai mare, viața pe Pământ nu ar fi fost posibilă din cauza frigului extrem. Toată slava I se cuvine Celui mai Generos, Dătătorului oricărui bine, Celui Preaînțelept, Preamilostiv și Binefacător.

Al cincilea exemplu: amplasarea exactă a munților pentru menținerea stabilității Pământului.

Al șaselea exemplu: Luna și lumina ei, precum și influența pe care aceasta o are asupra valurilor mărilor și oceanelor.

Al șaptelea exemplu: evaporarea apei din mări și din oceane, circulația norilor din Porunca lui Allah și căderea ploii acolo unde Allah Preaînaltul dorește ca pământul să prindă viață după ce a fost sterp.

Al optulea exemplu: diferitele tipuri de plante și fructe care hrănesc omenirea și animalele deopotrivă.

Al nouălea exemplu: copacii și modul în care Allah Preaînaltul i-a diferențiat, în funcție de locurile în care se află (munte, deșert, stepă etc.).

Al zecelea exemplu: marea și ceea ce ascunde aceasta (peștele, perlele prețioase, sarea etc.). Uitați-vă la

mișcarea valurilor, care parcă Îl preamăresc pe Allah Preaînaltul, Creatorul lor, scoțând toți poluanții care nu îi sunt necesari omului la mal. Dacă acestea nu ar fi existat, toți poluanții și peștii morți ar fi rămas în apă. Allah Preaînaltul a făcut ca aceste valuri să poarte navele mari care brăzdează apa mărilor, ajutându-i pe oameni să ajungă în ținuturi îndepărtate, unde nu ar fi putut ajunge decât cu mare dificultate.

În orizont se află semne ale Existenței lui Allah,

dintre care cel mai mic este acela că te-a călăuzit,

și câte dintre Semnele Lui se află în
mări,

minunea minunilor, numai dacă ochii
voștri ar dori să reflecteze.

Uită-te la tot ce se află în jurul tău,
reflectează și spune:

„Dacă s-ar afla în ele (în Cer și pe
Pământ) alți dumnezei afară de Allah,
amândouă ar fi stricate (ar fi fost
stricată ordinea lor și ar fi distruse din
pricina neînțelegerilor) (...)”

[Traducerea sensurilor Nobilului
Coran, 21:22]

Slăvit fie Cel Care a creat totul și apoi
l-a proporționat și Cel Care a destinat

și apoi a călăuzit și El are putere asupra tuturor lucrurilor!

2. Binecuvântări asemănătoare celor generale, care cuprind doar o parte din creație

Aceste binecuvântări sunt specifice unei anumite națiuni, grup sau stat.

Primul exemplu: binecuvântarea călăuzirii. O, fiu al islamului, Allah Preaînaltul te-a ales pentru anumite binecuvântări, dintre care cea mai mare este aceea că te-a călăuzit către religia corectă și ți-a deschis inima către islam fără ca tu să faci niciun efort și fără să fii atins de niciun rău. Allah Preaînaltul te-a călăuzit la adevărata Sa

religie, în timp ce alții au fost călăuziți departe de ea, iar acum cunoști valoarea acestei binecuvântări. Imaginează-ți Ziua în care tu și întreaga omenire veți fi judecați, iar cei mai păcătoși și necredincioși vor fi aruncați în Focul Iadului și vor implora:

„Domnul nostru, scoate-ne pe noi din el! Și dacă iarăși ne vom întoarce, suntem noi nelegiuți (scoate-ne pe noi din Foc și readu-ne la viață! Dacă ne vom întoarce din nou la necredință și la păcate, înseamnă că noi întrecem orice măsură, în neleguirea noastră)!”

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 23:107]

Cum te vei simți atunci? Fără îndoială,
vei spune:

„(...) Laudă lui Allah care ne-a
călăuzit spre acestea! Și noi nu am fi
fost îndreptați pe calea cea bună, dacă
Allah nu ne-ar fi călăuzit (...)»”

[Traducerea sensurilor Nobilului
Coran, 7:43]

Bakr ibn ‘Abd Allah al-Mazani (Allah
să aibă milă de el!) a spus:

„Oricine este musulman și este sănătos
are parte de cele mai bune
binecuvântări în această lume și de
cea ce este mai bună în Viața de Apoi,
deoarece cea mai bună binecuvântare
din această lume este sănătatea, iar cea

mai bună binecuvântare din Viața de Apoi este islamul.”

‘Abd al-Malik ibn Marwan a spus:

„Robul nu spune nimic care să Îi fie mai plăcut și care să fie mai bun chiar și decât recunoștința, **decât**: toată slava I se cuvine lui Allah, Care ne-a binecuvântat și ne-a călăuzit la islam.”

Al doilea exemplu: Allah Preaînaltul ne-a binecuvântat cu mijloace de transport și case pe care nu ni le-am fi putut imaginat niciodată. Citește din Nobilul Coran pentru a observa binecuvântările lui Allah asupra noastră și fă un efort pentru a Îi fi recunoscător.

3. Binecuvântări speciale care cuprind doar sinele fiecăruia

Acestea sunt binecuvântările de care ne bucurăm fiecare, la nivel individual. Allah Preaînaltul spune cu privire la sinele fiecăruia:

„Pe Pământ se află semne (dovezi ale Atotputerniciei și Unicității lui Allah) pentru cei care cred cu putere, ~ Ca și în voi înșivă. Voi nu vedeți?”

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 51:20-21]

El spune, de asemenea:

„Noi le vom arăta Semnele Noastre (în cele mai îndepărtate) zări (ale Pământului) și în sufletele lor înșiși,

astfel încât să le fie limpede că el
(Coranul) este Adevărul (...)"
[Traducerea sensurilor Nobilului
Coran, 41:53]

Fiecare dintre noi se bucură de
numeroase binecuvântări, precum:

O înfățișare plăcută: Allah Preaînaltul
ți-a dat cea mai frumoasă înfățișare și
te-a binecuvântat cu un intelect perfect,
ți-a dat auzul și văzul, precum și
capacitatea de a discerne între bine și
rău.

Allah Preaînaltul spune:

„O, omule! Ce te-a ademenit și te-a
făcut să îndrăznești să nu I te supui
Domnului tău Cel Generos, ~ Care te-a

creat pe tine, ți-a dat o formă perfectă și ți-a oferit proporția cuvenită, ~ În orice formă a dorit, El „te-a creat” (adunat, creat, dat o formă umană sau animală).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 82:6-8]

„Allah v-a scos pe voi din pânțelele mamelor voastre, fără ca voi să aveți știre de ceva (fără ca voi să știți ceva), și v-a dat auzul și văzul și inimile (adică mințile, căci inima era sediul rațiunii la vechii arabi), pentru ca voi să fiți recunoscători.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 16:78]

„Oare nu i-am făcut Noi lui doi ochi ~ Și o limbă și două buze? ~ Și nu i-am arătat lui două căi (clare) (binele și

răul, astfel încât să aleagă pe care dintre acestea o urmează)?”

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 90:8-10]

În corpurile noastre se află organe care funcționează într-o armonie perfectă, așa cum sunt mâinile, care au articulații flexibile, și degete cu unghii frumoase, care protejează pielea de dedesubt, sau capul, care conține creierul, organul care controlează întregul corp. Mărire Creatorului!

Imam al-Ghazzali (Allah să aibă milă de el!) a evidențiat în cartea sa, Ash-Shukr (Recunoștința), modul în care ficatul depinde de inimă și de creier și modul în care fiecare dintre aceste

organe depinde de celălalt. Amplasarea membrelor, numărul oaselor, al venelor, al mușchilor, precum și al tendoanelor, interconexiunea lor și cartilajele alcătuiesc un sistem foarte complex. Toate acestea ascund în ele o înțelepciune spectaculară și toate reprezintă binecuvântări ale lui Allah Preaînaltul asupra ta.

În concluzie, binecuvântările ce cuprind sinele fiecăruia sunt prea numeroase pentru a putea fi numărate.

Dacă am analiza binecuvântările din punctul de vedere al vârstei, am descoperi etapele uimitoare ale creației, începând cu sarcina, nașterea, copilăria, tinerețea, vârsta adultă și cea

vârstnică, fiecare etapă conținând binecuvântări pe care doar Allah Preaînaltul le poate număra. Într-adevăr, nu există forță și nici putere decât la Allah Cel Prea Măreț.

Ibn Abu Dunya[53] (Allah să aibă milă de el!) a relatat că Mahmud al-Warraq i-a recitat:

„O Allah, ajută-mă să Te pomenesc, să Îți mulțumesc și să Te ador în cel mai bun mod cu putință!”

Cele mai bune binecuvântări care trec neobservate

Mulți oameni cred că binecuvântările sunt doar cele ce pot fi observate cu ochiul liber, precum cele menționate

anterior, dar sunt și altele care trec neobservate. Așadar, în continuare vom menționa unele dintre ele aici.

Shuraih (Allah să aibă milă de el!) a spus:

„Atunci când un rob este afectat de o calamitate, Allah îl binecuvântează cu trei lucruri. În primul rând, nu este încercat în credința lui; în al doilea rând, nu este o calamitate mare; în al treilea rând, aceasta a fost inevitabilă, a avut loc și a trecut.”[\[54\]](#)

Comparați starea celor din jurul vostru, care suferă de teamă sau foame sau din lipsa unui cămin, cu starea voastră, reflectând la binecuvântările pe care le

aveți, precum un adăpost sigur și teama numai față de Allah Preaînaltul.

Oricine dorește să aprecieze binecuvântarea sănătății, trebuie să se uite la cei afectați de boli sau la cei cu dizabilități. El ar trebui să meargă la spitale pentru a vedea cât de mulți pacienți ajung acolo în fiecare zi sau numărul de oameni nevăzători și surzi. Numai atunci pot fi apreciate binecuvântările lui Allah.

Dacă un om și-ar pierde unul dintre membre, nu l-ar putea recupera nici plătind milioane de dolari. Un om s-a dus la Yunus ibn Ubayd pentru a se plânde de sărăcia lui, iar Yunus l-a **întrebat:**

„«Ai fi fericit să îți vinzi vederea pe o sută de mii de dirhami?» Omul a răspuns: «Nu.» Atunci, ți-ai vinde mâinile pe o sută de mii de dirhami?» El a răspuns: «Nu.» «Atunci, ți-ai vinde un picior pe o sută de mii de dirhami?» El a răspuns: «Nu.» Atunci Yunus i-a amintit câteva dintre binecuvântările lui Allah asupra sa, apoi i-a spus: «Văd că ești un milionar, dar continui să te plângi de sărăcie.»”

S-a relatat că Fudhail ibn I’ad (Allah să aibă milă de el!) a plâns atunci când a citit Cuvintele lui Allah:

„Oare nu i-am făcut Noi lui doi ochi ~ Și o limbă și două buze?” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 90:8-9]

Atunci când a fost întrebat de ce plânge, el (Allah să aibă milă de el!) a răspuns: „Ți-ai petrecut vreo noapte mulțumindu-I lui Allah pentru că ți-a dat doi ochi cu care vezi? Ți-ai petrecut vreo noapte mulțumindu-I lui Allah pentru că ți-a dat o limbă cu care să poți vorbi?” Și a continuat să dea mai multe exemple.

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Cel care se trezește în siguranță în casa lui, este sănătos și are provizii suficiente pentru ziua respectivă, este ca și cum ar deține întreaga lume.”

(At-Tirmidhi)

Într-adevăr, siguranța, bunăstarea și averea sunt cele mai mari binecuvântări pe care Allah le-a revărsat asupra robului Său, care se trezește fără a fi încercat în ceea ce privește religia, corpul, averea sau familia lui, trăiește în pace și fericire, pleacă de acasă fără a se teme pentru el sau pentru familia lui, simțindu-se liniștit la locul de muncă, ceea ce îl ajută să fie productiv, ajutând astfel la economia țării.

Pacea este una dintre condițiile fundamentale pentru a avea o economie prosperă și un stimulent pentru ca bogații să își investească banii. Uitați-vă la acele țări în care nu

există pace și gândiți-vă la cum s-au prăbușit economiile lor.

Cu toții ne bucurăm de binecuvântarea de a avea haine, alimente și un adăpost, dar puțini dintre noi suntem recunoscători, apreciind valoarea acesteia doar atunci când ne este luată.

Unul dintre predecesorii dreptcredincioși (**Allah să aibă milă de el!**) obișnuia să spună în timpul predicilor de 'Eīd:

„Acum sunteți radianți precum florile, în timp ce alții sunt amărâți. Oamenii au început să vă confecționeze îmbrăcăminte, unii au devenit dăruitori, iar voi sunteți cei care

primesc, alții au devenit producători, iar voi depindeți de ei, iar unii oameni au devenit fermieri, în timp ce voi doar mâncați.”

Apoi el (**Allah să aibă milă de el!**) a plâns, iar oamenii au plâns cu el.

Atunci când un om suferă de o calamitate, Allah Preaînaltul trimite la el o persoană nevoiașă care să îi ceară de mâncare pentru a-i aminti de binecuvântările pe care le are și pentru a-l face să fie recunoscător pentru ele. Această binecuvântare pe care oamenii nu o apreciază este una dintre cele mai mari.

Ibn ‘Abbas (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Există o sadāqah (caritate) (obligatorie) care trebuie dată pentru fiecare articulație a corpului uman (ca un semn al recunoștinței față de Allah) în fiecare zi în care Soarele răsare. Judecata dreaptă între două persoane este considerată a fi sadāqah, a ajuta o persoană să încalcece sau să își încarce bagajele pe animalul său de călărie este, de asemenea, sadāqah, (a spune) un cuvânt bun este sadāqah, fiecare pas făcut pe drumul spre moschee pentru a oferi rugăciunea obligatorie este, de asemenea, sadāqah, și a îndepărta un

lucru dăunător de pe drum este, de asemenea, sadāqah.” (Al-Bukhari)

Ibn Rajab (Allah să aibă milă de el!) a spus:

„Înțelesul acestui hadith este acela că totalitatea acestor oase și integritatea lor este una dintre cel mai mari binecuvântări pe care Allah le-a revărsat asupra robilor Săi. Drept urmare, robul trebuie să mulțumească pentru fiecare dând caritate.”

Din cauza faptului că robul nu este capabil să ofere atât de mult drept caritate, Allah Generosul a deschis porțile îndurării pentru el și a făcut ca fiecare dintre faptele menționate să

reprezintă o caritate. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„«Ființa umană are trei sute șaiszeci de articulații pentru care trebuie să ofere caritate.» Oamenii au întrebat: «O, Profet al lui Allah, cine este capabil să facă astfel?» El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) le-a răspuns: «Acesta poate fi mucusul din moschee pe care îl îngropați, sau ceva pe care îl îndepărtați de pe drum; însă, dacă nu găsiți aceasta, atunci două raka‘āt efectuate înainte de amiază sunt suficiente pentru voi.»” (Abu Dawud)

Allah Preaînaltul le-a dat robilor Săi sănătate și bunăstare. Wahab ibn Manbah (Allah să aibă milă de el!) a spus:

„În înțelepciunea familiei lui Dawud a fost scris: «Bunăstarea este precum deținerea unui regat secret.»”

Ibn ‘Abbas (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Există două binecuvântări pe care majoritatea oamenilor le irosesc: sănătatea și timpul liber.” (Al-Bukhari și Ibn Majah)

Allah Preaînaltul îl va întreba cu siguranță pe robul Său cu privire la aceste binecuvântări în Ziua Judecării, după cum spune în Nobilului Coran:

„Apoi, în acea Zi, veți fi întrebați cu siguranță despre plăceri (în care v-ați complăcut, în această viață lumească).”

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 102:8]

Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Cu adevărat, prima întrebare care îi va fi adresată robului lui Allah în Ziua Judecării (adică, robul lui Allah va fi

întrebat cu privire la binecuvântări) va fi: «Nu ți-am dat un corp sănătos și apă rece de băut?»» (At-Tirmidhi)

Ibn Mas'ud (Allah să fie mulțumit de el!) a spus:

„Binecuvântările sunt pacea și sănătatea.”

Ibn 'Abbas (Allah să fie mulțumit de el!) a spus:

„Binecuvântările sunt: sănătatea, auzul și văzul, iar Allah îi va întreba pe robi cu privire la modul în care le-au folosit, iar El știe mai bine decât ei înșiși cum le-au folosit.”

Salām ibn Abu Muti' (Allah să aibă milă de el!) a spus:

„Am mers să vizitez o persoană bolnavă, iar atunci când am auzit-o plângându-se, i-am spus: «Uită-te la oamenii părăsiți pe străzi, adu-ți aminte de cei care nu au adăpost și pe nimeni care să îi găzduiască.» (...)

Apoi am vizitat-o din nou și am auzit-o spunându-și: «Uită-te la oamenii părăsiți pe străzi, adu-ți aminte de cei care nu au adăpost și pe nimeni care să îi găzduiască.»”

Ce urmează?

După ce am aflat mai multe și avem o percepție mai bună cu privire la

binecuvântările pe care Allah Preaînaltul le-a revărsat asupra noastră și după ce am luat decizia de a reflecta la noi înșine și la lucrurile din jurul nostru, ce ar trebui să facem?

Ar trebui să Îi fim recunoscători lui Allah Preaînaltul, să îndeplinim cerințele obligatorii ale religiei noastre și să ne întoarcem la Domnul nostru arătând recunoștință prin fapte (**nu doar prin cuvinte**), prin pomenire continuă și evitând comiterea de păcate.

Concluzii

Aceasta a fost o scurtă discuție despre anumite aspecte ale binecuvântărilor. I-am analizat pe cei care le dețin, am observat multe minuni, am întâlnit unele lucruri ciudate, am văzut diferitele tipuri de recunoștință și cât de important este ca musulmanul să dedice un moment pentru a se analiza, fapt care i-ar putea scădea pedeapsa în Ziua Judecării. Cu ajutorul lui Allah, am prezentat într-un mod simplu modurile în care putem fi recunoscători pentru binecuvântări.

Apoi am concluzionat cu un tip diferit de recunoștință și anume cel al Domnului binecuvântărilor față de robii Săi.

Îi cerem lui Allah Preaînaltul să ne facă dintre cei recunoscători, care Îl adoră în cel mai bun mod cu putință și Îl pomenesc în mod continuu. Îi cerem lui Allah Preaînaltul să ne dea înțelegerea religiei, să folosim binecuvântările pentru a-L asculta și pentru a le aduce beneficii robilor Săi. Într-adevăr, El este Atotputernic.

Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra Profetului Său, Mohammed, asupra familiei sale și a companionilor săi!

[1] Imam ibn al-Qaiym (Allah să aibă milă de el!) a spus în cartea sa prețioasă - Uddatu As-Sabirin wa dhakhiratu Ash-Shakirin, p.163:

„Hasan Al Basri (Allah să aibă milă de el!) obișnuia să își înceapă discursul spunând: «Slavă lui Allah, o, Allah, Domnul nostru!»...și rostea suplicația de mai sus.”

[2] Imam Ash-Shawkani (Allah să aibă milă de el!) în Fath al-Qadir (3/98) și Imam As-Suyuti (Allah să aibă milă de el!) în Ad-Durr al-Manthur (5/7) au spus: „Ibn Abu Hatim a relatat că Ar-Rabigh a spus cu privire la Cuvintele lui Allah, «(...) Dacă veți fi recunoscători (pentru Binefacerile Mele), vă voi înmulți (Binefacerile

Mele), iar de veți fi nerecunoscători (dacă nu veți recunoaște Binefacerile Mele), Pedeapsa Mea va fi aspră!»: Moise (Pacea fie asupra sa!) a afirmat că Domnul lui a spus că, dacă ei sunt recunoscători pentru binecuvântări, atunci El le va spori, prin Grația Lui, bunăstarea, îi va lauda în fața întregii lumi și le va spori supunerea față de El.”

[3] Din acest motiv, Allah Preaînaltul (Mărire Lui) compară în Nobilul Coran recunoștința și negarea (considerându-le ca fiind opuse): „Și când Domnul vostru a vestit: «Dacă veți fi recunoscători (pentru Binefacerile Mele), vă voi înmulți (Binefacerile Mele), iar de veți fi nerecunoscători

(dacă nu veți recunoaște Binefacerile Mele), Pedeapsa Mea va fi aspră!»”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 14:7] și: „Dacă nu credeți (după ce ați văzut Semnele), Allah se poate lipsi de voi, căci Lui nu-I place necredința robilor Săi (care este cauza pieirii lor). Însă dacă voi sunteți recunoscători, aceasta Îi place Lui (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 39:7]

[4] Al-Jami li Ahkam al-Qu'rān, Al-Qurtubi (1/397)

[5] Al-Jami li Ahkam al-Qur'ān, Al-Qurtubi (1/398)

[6] Madarij as-Salikin, Ibn al-Qayyim
(2/612)

[7] Madarij as-Salikin, Ibn al-Qayyim
(2/612)

[8] Al-Jami li Ahkam al-Qur'ān, Al-
Qurtubi (1/398)

[9] Madarij as-Salikin, Ibn al-Qayyim
(2/611)

[10] Al-Hikam Al-Jami'ah de 'Abd
Allah ibn Zaid al-Mahmud, pp. 505-
512

[11] Uddat as-Sabirin wa Dhakhirat
ash-Shakirin, p. 88

[12] Uddat as-Sabirin wa Dhakhirat
ash-Shakirin, p. 97

[13] Uddat as-Sabirin wa Dhakhirat ash-Shakirin, p. 96

[14] Uddat as-Sabirin wa Dhakhirat ash-Shakirin, p. 96

[15] Madarij as-Salikin, Ibn al-Qayyim (2/612)

[16] Tambih-ul-Ghafilin, p. 132, Faqih Abu Lais Samarqandi

[17] Uddat as-Sabirin wa Dhakhirat ash-Shakirin, p. 98

[18] Ad-Durr Al-Manthur, 5/8

[19] Madarij as-Salikin, Ibn al Qayyim, 4/2089

[20] Fi Dhilal Al-Qur'ān, 4/2089

[21] Ad-Durr Al-Manthur, 5/8

[22] Acesta este un mic fragment dintr-un hadith relatat de sub autoritatea lui Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el!), care a spus: „Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus că Allah Preaînaltul a zis: «Am pregătit pentru robul Meu dreptcredincios (în Viața de Apoi) lucruri pe care niciun ochi nu le-a văzut, nicio ureche nu le-a auzit și nicio minte nu și le-a putut imagina vreodată.» Apoi a recitat: «Dar nici un suflet nu știe ce-i este ascuns (ce le este pregătit acelora ale căror fapte au fost enumerate) ca bucurie (din motivele bucuriei), drept răsplată pentru ceea ce au săvârșit (faptele bune

pe care le săvârșiți în această lume).»

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 32:17]” (Al-Bukhari și Muslim)

[23] Uddat as-Sabirin wa Dhakhirat ash-Shakirin, pp. 95-96

[24] Al-Jami' Liahkam al-Qur'an, Al-Qurtubi, 9/379

[25] Madarij as-Salikin, 2/611

[26] Sub autoritatea lui Nu'man ibn Bashir (Allah să fie mulțumit de el!), s-a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: „Cel care nu arată mulțumire pentru binecuvântările mai mici nu arată mulțumire nici pentru cele mai mari, iar cel care nu le

mulțumește oamenilor, nu Îi mulțumește lui Allah Preaînaltul. A vorbi despre binecuvântările lui Allah este un tip de mulțumire, iar a nu face acest lucru este kufr (negare), iar jamā‘h (comunitatea, colectivul) este o îndurare, iar al-furqah (sectarismul) este pedeapsă.” (Ahmad)

[27] Madarij as-Salikin, 2/615

[28] Analizând aceasta în contextul islamului, putem spune următoarele:

a) uitați-vă la cei care vă sunt superiori în ceea ce privește religia, imitați-i și încercați să fiți egali sau mai buni decât ei;

b) între timp, în ceea ce privește chestiunile vieții lumești, uitați-vă la cei care vă sunt inferiori pentru a nu deveniți aroganți, deoarece aroganța consumă faptele bune. Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: „Uitați-vă la cel (a cărui condiție este) mai joasă și nu la cel cu o condiție superioară, pentru că este mult mai probabil că astfel nu veți subestima favoarea lui Allah asupra voastră.” (Al-Bukhari și Muslim)

[29] Ad-Durr al-Manthur, 1/389

[30] Tahdhib Madarij as-Salikin, 2/612

[31] Așa cum s-a întâmplat cu Abu Talib, unchiul Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). El l-a protejat pe Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), l-a îngrijit, l-a apărut cu banii și cu familia lui, dar a murit având religia lui ‘Abd al-Muttalib, de teamă că tribul Quraiș l-ar putea dezonora. Chiar și așa, Allah Preaînaltul nu este Nedrept cu nimeni, așa că l-a diferențiat de cei care au complotat împotriva islamului și a musulmanilor. El i-a micșorat pedeapsa în Iad, chiar dacă acesta va rămâne acolo pentru totdeauna, iar aceasta este dovada Dreptății și a Gratiudinii pentru binele pe care l-a făcut, după cum a fost menționat în

hadith-ul de la Abu Sa'id al-Khudri (Allah să fie mulțumit de el!), care a spus că l-a auzit pe Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) spunând, atunci când cineva l-a menționat pe unchiul său, **Abu Talib**: „Poate că mijlocirea mea îi va fi de ajutor în Ziua Judecății, astfel încât focul să îi ajungă doar până la călcâie. Aceasta îi va face creierul să fiarbă.” (Al-Bukhari)

[32] A se vedea Surat Ghafir, versetele 28-45, la începutul Cuvintelor lui Allah Preaînaltul: „Și Allah l-a ferit (pe acest credincios din neamul lui Faraon) de relele pe care ei le-au plăsmuit și chinul cel rău a împresurat clanul lui Faraon (înecul și Focul).”

[Traducerea sensurilor Nobilului
Coran, 40:45]

[33] Fi Dhilal Al-Qur'ān, Sayyid Qutb,
4/2014

[34] Atunci când Ja'far ibn Abu Talib (Allah să fie mulțumit de el!) a fost omorât pe Calea lui Allah, iar mâinile i-au fost tăiate, Allah Preaînaltul i-a mulțumit dăruindu-i două aripi cu care zboară în Paradis. Amir (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că, ori de câte ori Ibn 'Omar (Allah să fie mulțumit de el!) îl întâmpina pe 'Abd Allah ibn Ja'far (Allah să fie mulțumit de el!), îi spunea: „As-salām aleika (pace ție), o, fiu al deținătorului celor două aripi!”

[35] Există versiuni ale hadith-ului folosind fraze asemănătoare precum: „Cel mai recunoscător față de Allah Preaînaltul este cel care este cel mai recunoscător față de creația Sa.” și „Nu este considerat recunoscător față de Allah cel care nu este recunoscător față de creația Sa.” A se vedea Ibn Muflih, Al-Adab ash-Shari‘ah

[36] A se vedea Al-Jami’ li Ahkam al-Qur’ān, Al-Qurtubi, 1/398

[37] Ce se întâmplă dacă binefăcătorul este un necredincios? Ibn Muflih (Allah să aibă milă de el!) a relatat în cartea sa, Al-Adab ash-Shari‘ah, 1/315, că un om i-a spus lui Sa’id ibn Jubair (Allah să fie mulțumit de el!):

„«Majussi (Adoratorii Iadului) au fost buni cu mine. Să le mulțumesc?» El a răspuns: «Da.»”

[38] Al-Adab ash-Shari‘ah ,1/314, Ibn Muflih

[39] Fath Al-Qadir, 3/96

[40] Madarij as-Salikin, Ibn al-Qayyim, 2/616

[41] Madarij as-Salikin, Ibn al-Qayyim , 2/610

[42] Ad-Durr Al-Manthur, 1/369

[43] Al-Jami’ Liahkam Al-Qur’ān, Al-Qurtubi, (Ibrāhīm: 34)

[44] Al-Jami' Liahkam Al-Qur'an, Al-Qurtubi, 1/398. Tanbih al-Ghafilin de Samarqandi, p. 230

[45] Ad-Durr Al-Manthur , 5/236-237

[46] Madarij as-Salikin, Ibn al-Qayyim (2/61)

[47] Madarij as-Salikin, Ibn al-Qayyim (2/613)

[48] Sa'id al-Khatir, Ibn al-Jawzi , p. 178

[49] Abu al-Faraj ibn al-Jawzi a spus că învățații au trei opinii cu privire la acest subiect:

1. răbdarea este mai bună;

2. recunoștința este mai bună;
3. ele sunt egale.

[\[50\]](#) Uddatu As-Sabirin wa dhakhiratu ash-Shakirin, pp. 124-126

[\[51\]](#) Uddatu As-Sabirin wa dhakhiratu ash-Shakirin, p. 90

[\[52\]](#) Tafsir Ibn Kathir, Surat At-Takathur

[\[53\]](#) Kitab As-Shurk, Ibn Abu Dunya, p. 401

[\[54\]](#) Uddat As-Sabirin wa Dhakhirat Ash-Shakirin, p. 100